

Obsah

III *Prípravné akty*

RADA

2015/C 141/01	Pozícia Rady v prvom čítaní (EÚ) č. 7/2015 na účely prijatia nariadenia Európskeho parlamentu a Rady o insolvenčnom konaní (prepracované znenie) Prijatá Radou 12. marca 2015	1
2015/C 141/02	Odôvodnené stanovisko Rady: pozícia Rady (EÚ) č. 7/2015 v prvom čítaní na účely prijatia nariadenia Európskeho parlamentu a Rady o konkurznom konaní (prepracované znenie)	55

III

(Prípravné akty)

RADA

POZÍCIA RADY V PRVOM ČÍTANÍ (EÚ) č. 7/2015

na účely prijatia nariadenia Európskeho parlamentu a Rady o insolvenčnom konaní (prepracované znenie)

Prijatá Radou 12. marca 2015

(2015/C 141/01)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 81,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

- (1) Komisia prijala 12. decembra 2012 správu o uplatňovaní nariadenia Rady (ES) č. 1346/2000 ⁽³⁾. Zo správy vyplýva, že hoci uvedené nariadenie funguje vo všeobecnosti dobre, bolo by žiaduce zlepšiť uplatňovanie niektorých jeho ustanovení s cieľom zabezpečiť účinnejšie vedenie cezhraničných insolvenčných konaní. Keďže uvedené nariadenie bolo opakovane zmenené a majú sa vykonať ďalšie zmeny, je z dôvodu prehľadnosti vhodné ho prepracovať.
- (2) Únia si stanovila cieľ vytvoriť priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti.
- (3) Riadne fungovanie vnútorného trhu si vyžaduje účinné a efektívne fungovanie cezhraničných insolvenčných konaní. Toto nariadenie sa musí prijať na dosiahnutie uvedeného cieľa, ktorý patrí do rozsahu súdnej spolupráce v občianskych veciach v zmysle článku 81 zmluvy.
- (4) Činnosť podnikov má čoraz väčšie cezhraničné dôsledky, a preto ju v čoraz väčšej miere reguluje právo Únie. Platobná neschopnosť takýchto podnikov narúša aj riadne fungovanie vnútorného trhu a na úrovni Únie je potrebné prijať akt, ktorý bude požadovať koordináciu opatrení potrebných vo vzťahu k majetku platobne neschopného dlžníka.
- (5) Na riadne fungovanie vnútorného trhu je nevyhnutné zabrániť podnetom, ktoré by strany viedli k tomu, aby majetok alebo súdne konania prenášali z jedného členského štátu do druhého v snahe získať výhodnejšie právne postavenie, čím sa poškodzuje kolektívny záujem veriteľov (taktizovanie pri výbere súdu, tzv. forum shopping).

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 271, 19.9.2013, s. 55.

⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 5. februára 2014 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a pozícia Rady v prvom čítaní z 12. marca 2015. Pozícia Európskeho parlamentu z ... (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku).

⁽³⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1346/2000 z 29. mája 2000 o konkurznom konaní (Ú. v. ES L 160, 30.6.2000, s. 1).

- (6) Toto nariadenie by malo obsahovať ustanovenia o právomoci začať insolvenčné konanie, ako aj začať konať o žalobách, ktoré priamo vyplývajú z insolvenčného konania a ktoré s ním úzko súvisia. Okrem toho by toto nariadenie malo obsahovať ustanovenia o uznávaní a vymáhaní výkonu rozhodnutí vydávaných v týchto konaniach a ustanovenia o práve rozhodnom pre insolvenčné konanie. V tomto nariadení by sa okrem toho mali ustanoviť pravidlá na koordináciu insolvenčných konaní, ktoré sa týkajú rovnakého dlžníka alebo viacerých členov rovnakej skupiny spoločností.
- (7) Insolvenčné konania, konania týkajúce sa likvidácie platobne neschopných spoločností alebo iných právnických osôb, súdnych zmierov a podobné konania a žaloby, ktoré s týmito konaniami súvisia, sú vyňaté z rozsahu pôsobnosti nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012⁽¹⁾. Na uvedené konania by sa malo vzťahovať toto nariadenie. Výklad tohto nariadenia by mal v čo najväčšej miere zabráňovať právnym medzerám medzi týmito dvoma nástrojmi. Samotná skutočnosť, že vnútroštátne konanie sa neuvádza v prílohe A k tomuto nariadeniu, by však nemala znamenať, že sa na toto konanie vzťahuje nariadenie (EÚ) č. 1215/2012.
- (8) Na dosiahnutie cieľa, ktorým je zlepšenie účinnosti a efektívnosti insolvenčných konaní vo veciach platobnej neschopnosti s cezhraničným dosahom je potrebné a vhodné, aby ustanovenia o právomoci, uznávaní a rozhodnom práve týkajúce sa tejto oblasti boli obsiahnuté v opatrení Únie, ktoré bude záväzné a priamo uplatniteľné v členských štátoch.
- (9) Toto nariadenie by sa malo vzťahovať na insolvenčné konania, ktoré spĺňajú podmienky stanovené v tomto nariadení, a to bez ohľadu na skutočnosť, či je dlžník fyzickou alebo právnickou osobou, obchodníkom, alebo fyzickou osobou. Úplný zoznam takýchto insolvenčných konaní je uvedený v prílohe A. Pokiaľ ide o vnútroštátne konanie uvedené v prílohe A, toto nariadenie by sa malo uplatňovať bez toho, aby súdy v inom členskom štáte skúmali, či sú splnené podmienky stanovené v tomto nariadení. Toto nariadenie by sa nemalo vzťahovať na vnútroštátne insolvenčné konania, ktoré sa neuvádzajú v prílohe A.
- (10) Rozsah pôsobnosti tohto nariadenia by sa mal rozšíriť na konania, ktoré presadzujú záchranu ekonomicky životaschopných, ale ohrozených podnikov a dávajú podnikateľom druhú šancu. Do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia by sa mali zahrnúť najmä konania, ktoré umožňujú reštrukturalizáciu dlžníka v štádiu, keď existuje len pravdepodobnosť platobnej neschopnosti, a konania, ktoré ponechávajú dlžníkovi plnú alebo čiastočnú kontrolu nad jeho majetkom a záležitosťami. Ďalej by sa doň mali zahrnúť aj konania, ktorými sa stanovuje vyrovnanie alebo zmena obsahu záväzkov vo vzťahu k spotrebiteľom a samostatne zárobkovo činným osobám, napríklad znížením sumy, ktorú má dlžník zaplatiť, alebo predĺžením lehoty splatnosti poskytnutej dlžníkovi. Hoci v takýchto konaniach nemusí nevyhnutne dôjsť k vymenovaniu správcu, toto nariadenie by sa na ne malo vzťahovať v prípade, že prebiehajú pod kontrolou alebo dohľadom súdu. V tejto súvislosti by sa pojem „kontrola“ mal vzťahovať aj na situácie, v ktorých súd zasahuje len na základe odvolania podaného veriteľom alebo inými zúčastnenými stranami.
- (11) Toto nariadenie by sa malo vzťahovať aj na konania, v ktorých sa nariadi dočasné prerušenie vo vzťahu ku konaniam, v ktorých dochádza k individuálnemu vymáhaniu nárokov, ak by takéto konania mohli negatívne ovplyvniť rokovania a ohroziť reštrukturalizáciu dlžníkovho podniku. Takéto konania by nemali mať negatívny vplyv na kolektívny záujem veriteľov, a ak nemožno dosiahnuť dohodu o reštrukturalizačnom pláne, mali by predchádzať iným konaniam, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie.
- (12) Toto nariadenie by sa malo vzťahovať na konania, ktorých začatie podlieha zverejneniu s cieľom umožniť veriteľom, aby sa dozvedeli o konaní a prihlásili svoje pohľadávky, a tak zabezpečili kolektívnu povahu konania, a s cieľom umožniť veriteľom namietať proti jurisdikcii súdu, na ktorom sa takéto konanie začalo.
- (13) Insolvenčné konania, ktoré sú dôverné, by preto mali byť vylúčené z rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia. Hoci takéto konania môžu zohrávať v niektorých členských štátoch významnú úlohu, v dôsledku ich dôverného charakteru nie je možné, aby veriteľ alebo súd nachádzajúci sa v inom členskom štáte vedel o tom, že sa takéto konanie začalo, a preto je ťažké zaviesť uznávanie ich účinkov v celej únii.
- (14) Kolektívne konanie, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie, by malo zahŕňať všetky alebo významnú časť veriteľov, ktorým je dlžník dlžný všetky dlžníkovské nesplatené dlhy alebo ich podstatnú časť, a to za predpokladu, že to nebude mať vplyv na pohľadávky veriteľov, ktorí sa nezúčastňujú na takomto konaní. To by sa malo vzťahovať aj na konanie, ktoré zahŕňa iba finančných veriteľov dlžníka. Konanie, ktoré nezahŕňa všetkých

(1) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. EÚ L 351, 20.12.2012, s. 1).

veriteľov dlžníka, by malo byť konaním, ktorého cieľom je záchrana dlžníka. Konanie, ktoré vedie k definitívnemu ukončeniu činnosti dlžníka alebo likvidácii dlžníkovho majetku, by malo zahŕňať všetkých veriteľov dlžníka. Okrem toho skutočnosť, že v niektorých insolvenčných konaniach týkajúcich sa fyzických osôb sú vylúčené určité kategórie pohľadávok, ako napríklad pohľadávky vyplývajúce z vyživovacej povinnosti, z možnosti vyrovnania dlhu, by nemalo znamenať, že takéto konania nie sú kolektívne.

- (15) Toto nariadenie by sa malo vzťahovať aj na konania, ktoré sa podľa práva niektorých členských štátov môžu začať a viesť určitý čas ako predbežné alebo dočasné predtým, ako súd vydá rozhodnutie potvrdzujúce pokračovanie konania nie ako predbežného. Aj keď sa takéto konania označujú ako „predbežné“, mali by spĺňať všetky ostatné požiadavky tohto nariadenia.
- (16) Toto nariadenie by sa malo vzťahovať na konania, ktoré sú založené na právnych predpisoch týkajúcich sa platobnej neschopnosti. Konania, ktoré sú založené na všeobecnom práve obchodných spoločností, ktoré nie je určené výlučne pre prípady platobnej neschopnosti, by sa však nemali považovať za konania založené na právnych predpisoch týkajúcich sa platobnej neschopnosti. Podobne by sa do zmeny obsahu záväzkov nemali zahŕňať osobitné konania, v ktorých sa dlhy fyzickej osoby s veľmi nízkym príjmom a veľmi nízkou hodnotou majetku odpišu, pokiaľ sa takémuto druhu konaní nikdy neposkytnú platby veriteľom.
- (17) Rozsah pôsobnosti tohto nariadenia by sa mal rozšíriť aj na konania, ktoré sa začnú v dôsledku situácií, keď dlžník čelí nefinančným ťažkostiam pod podmienkou, že takéto ťažkosti skutočne a vážne ohrozujú súčasnú alebo budúcu schopnosť dlžníka splácať svoje dlhy, keď sa stanú splatnými. Časový rámec relevantný na určenie takejto hrozby môže byť niekoľko mesiacov alebo aj viac, aby sa zohľadnili prípady, keď dlžník čelí nefinančným ťažkostiam, ktoré ohrozujú status jeho podnikateľskej činnosti a zo strednodobého hľadiska jeho likviditu. K tomu môže dôjsť napríklad vtedy, keď dlžník prišiel o zákazku, ktorá má pre neho kľúčový význam.
- (18) Týmto nariadením nie sú dotknuté pravidlá vymáhania štátnej pomoci od platobne neschopných spoločností, ako sú vyložené v judikatúre Súdneho dvora Európskej únie.
- (19) Z rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia by však mali byť vyňaté insolvenčné konania, ktoré sa týkajú poisťovní, úverových inštitúcií, investičných a iných spoločností, inštitúcií alebo podnikov, na ktoré sa vzťahuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/24/ES⁽¹⁾, ako aj insolvenčné konania týkajúce sa podnikov kolektívneho investovania, pretože tieto všetky konania podliehajú osobitnej úprave a vnútroštátne orgány dohľadu disponujú rozsiahlymi intervenčnými právomocami.
- (20) Insolvenčné konanie nezahŕňa nevyhnutne zásah súdneho orgánu. Pojem „súd“ by sa mal preto v niektorých ustanoveniach tohto nariadenia vykladať širšie a mal by zahŕňať aj osoby a orgány, ktoré sú na základe vnútroštátneho práva oprávnené začať insolvenčné konanie. Predpokladom uplatňovania tohto nariadenia je to, aby konanie (vrátane úkonov a formálnych náležitostí stanovených právom) nebolo len v súlade s ustanoveniami tohto nariadenia, ale aby bolo úradne uznané a právne účinné v členskom štáte, v ktorom sa začalo.
- (21) Správcovia sú vymedzení v tomto nariadení a uvedení v prílohe B. Na správcov, ktorí sú vymenovaní bez účasti súdneho orgánu, by sa podľa vnútroštátneho práva mala vzťahovať náležitá regulácia, a takíto správcovia by mali mať príslušné oprávnenie konať v insolvenčnom konaní. Vnútroštátny regulačný rámec by mal primerane upravovať riešenie prípadného konfliktu záujmov.
- (22) Toto nariadenie uznáva skutočnosť, že v dôsledku značných odlišností v hmotnom práve nie je praktické zaviesť insolvenčné konania s univerzálnym rozsahom v celej Únii. Ak by sa bez výnimky uplatňovalo právo štátu, v ktorom sa začalo konanie, mohlo by to preto často viesť k ťažkostiam. Platí to napríklad o značne odlišných vnútroštátnych zákonoch o záložných nárokoch v členských štátoch. Okrem toho práva prednostného uspokojenia, ktoré v insolvenčných konaniach požívajú určití veritelia, sú v niektorých prípadoch úplne odlišné. Pri nasledujúcom preskúmaní tohto nariadenia bude potrebné identifikovať ďalšie opatrenia potrebné na zlepšenie prednostných práv zamestnancov na európskej úrovni. Toto nariadenie by skutočnosť odlišných vnútroštátnych zákonov malo zohľadniť dvoma rôznymi spôsobmi. Na jednej strane by sa malo prijať ustanovenie o osobitných predpisoch na určenie rozhodného práva v prípade mimoriadne významných práv a právnych vzťahov (napr. vecné práva a pracovné zmluvy). Na druhej strane by sa popri hlavnom insolvenčnom konaní s univerzálnym rozsahom malo umožniť aj vnútroštátne konanie, ktorého predmetom je len majetok nachádzajúci sa na území štátu, v ktorom sa začalo konanie.

(1) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/24/ES zo 4. apríla 2001 o reorganizácii a likvidácii úverových inštitúcií (Ú. v. ES L 125, 5.5.2001, s. 15).

- (23) Toto nariadenie umožňuje začatie hlavného insolvenčného konania v členskom štáte, ktorý je centrom hlavných záujmov dlžníka. Uvedené konanie má univerzálny rozsah a jeho cieľom je obsiahnuť všetok majetok dlžníka. Na ochranu rôznych záujmov toto nariadenie umožňuje začať vedľajšie insolvenčné konania, ktoré by prebiehali súčasne s hlavným insolvenčným konaním. Vedľajšie insolvenčné konania sa môžu začínať v členskom štáte, v ktorom má dlžník nejaký podnik. Účinky vedľajšieho insolvenčného konania sú obmedzené na majetok, ktorý sa nachádza na území tohto štátu. Potrebu jednotnosti na úrovni Únie zabezpečujú povinné pravidlá na koordináciu s hlavným insolvenčným konaním.
- (24) Ak sa v súvislosti s právnickou osobou alebo spoločnosťou začalo hlavné insolvenčné konanie v inom členskom štáte, ako je členský štát jej registrovaného sídla, malo by byť v súlade s judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie možné začať vedľajšie insolvenčné konanie v členskom štáte registrovaného sídla, a to za predpokladu, že dlžník v tomto štáte vykonáva hospodársku činnosť s použitím ľudských zdrojov a majetku.
- (25) Toto nariadenie sa vzťahuje len na konania vo vzťahu k dlžníkovi, ktorého centrum hlavných záujmov sa nachádza na území Únie.
- (26) Pravidlá právomoci stanovené v tomto nariadení stanovujú len medzinárodnú súdnu právomoc, čo znamená, že určujú členský štát, ktorého súdy môžu insolvenčné konanie začať. Územná príslušnosť v rámci tohto členského štátu by sa mala určiť vnútroštátnym právom príslušného členského štátu.
- (27) Pred začatím insolvenčného konania by mal príslušný súd bez návrhu preskúmať, či sa centrum hlavných záujmov dlžníka alebo podnik dlžníka skutočne nachádza v jeho obvode.
- (28) Pri určovaní, či je centrum hlavných záujmov dlžníka zistiteľné tretími stranami, by sa mali osobitne brať do úvahy veriteľa a ich chápanie toho, kde dlžník vykonáva správu svojich záujmov. To si môže v prípade zmeny centra hlavných záujmov vyžadovať včasné informovanie veriteľov o novom mieste, z ktorého dlžník vykonáva svoju činnosť, napríklad upozornením na zmenu adresy v obchodnej korešpondencii alebo zverejnením tohto nového miesta prostredníctvom iných vhodných prostriedkov.
- (29) Toto nariadenie by malo obsahovať viacero záruk na zabránenie podvodnému alebo nečestnému taktizovaniu pri výbere súdu (tzv. forum shopping).
- (30) Preto by domnienky, že centrom hlavných záujmov je registrované sídlo, hlavné miesto podnikania a miesto obvyklého pobytu, mali byť vyvrátené a príslušný súd členského štátu by mal starostlivo posúdiť, či sa centrum hlavných záujmov dlžníka skutočne nachádza v danom členskom štáte. V prípade spoločnosti by túto domnienku malo byť možné vyvrátiť, pokiaľ sa ústredie spoločnosti nachádza v inom členskom štáte ako jej registrované sídlo a pokiaľ z komplexného posúdenia všetkých relevantných okolností vyplýva, a to spôsobom zistiteľným tretími stranami, že skutočné centrum vedenia a kontroly uvedenej spoločnosti, ako aj správy jej záujmov sa nachádza v tomto inom členskom štáte. V prípade fyzickej osoby, ktorá nie je samostatne zárobkovo činná osoba, by malo byť možné vyvrátiť túto domnienku, pokiaľ sa napríklad hlavná časť majetku dlžníka nachádza mimo členského štátu, v ktorom má dlžník obvyklý pobyt, alebo pokiaľ možno preukázať, že jeho hlavným dôvodom na zmenu miesta obvyklého pobytu bolo požiadať o začatie insolvenčného konania v novej jurisdikcii, a pokiaľ by sa touto žiadosťou významne poškodili záujmy veriteľov, ktorí s dlžníkom rokovali pred takouto zmenou miesta.
- (31) S rovnakým cieľom zabrániť podvodnému alebo nečestnému taktizovaniu pri výbere súdu by v prípade spoločnosti, právnickej osoby alebo samostatne zárobkovo činnnej osoby nemala platiť domnienka, že centrum hlavných záujmov sa nachádza v mieste registrovaného sídla, hlavnom mieste podnikania fyzickej osoby alebo v mieste, kde má fyzická osoba obvyklý pobyt, ak dlžník presunul svoje registrované sídlo alebo hlavné miesto podnikania do iného členského štátu počas obdobia troch mesiacov predchádzajúcich podaniu žiadosti o začatie insolvenčného konania, alebo v prípade fyzickej osoby, ktorá nie je samostatne zárobkovo činná osoba, presunul dlžník miesto svojho obvyklého pobytu do iného členského štátu počas obdobia šiestich mesiacov predchádzajúcich podaniu žiadosti o začatie insolvenčného konania.
- (32) V každom prípade, ak okolnosti daného prípadu vyvolávajú pochybnosti o právomoci súdu, mal by súd od dlžníka požadovať predloženie ďalších dôkazov na podloženie jeho tvrdení, a ak to umožňuje právo rozhodné pre insolvenčné konanie, umožniť veriteľom dlžníka vyjadriť sa k otázke právomoci.

- (33) V prípade, že súd, na ktorý bola podaná žiadosť o začatie insolvenčného konania, zistí, že centrum hlavných záujmov sa nenachádza na jeho území, nemal by začať hlavné insolvenčné konanie.
- (34) Okrem toho by každý veriteľ dlžníka mal mať právo na účinný opravný prostriedok voči rozhodnutiu o začatí insolvenčného konania. Dôsledky každého napadnutia rozhodnutia o začatí insolvenčného konania by sa mali spravovať vnútroštátnym právom.
- (35) Súdny členský štát, na ktorého území sa začalo insolvenčné konanie, by mali mať právomoc aj v prípade žalôb, ktoré priamo vyplývajú z insolvenčného konania a ktoré s týmto konaním úzko súvisia. Medzi takéto žaloby by mali patriť odporovacie žaloby proti žalovaným v iných členských štátoch a žaloby týkajúce sa povinností, ktoré vznikajú v priebehu insolvenčného konania, ako sú napríklad platby záloh na trovy konania. Naopak, žaloby o splnenie záväzkov zo zmluvy uzavretej dlžníkom pred začatím konania nevyplývajú priamo z tohto konania. V prípade, že takáto žaloba súvisí s inou žalobou, ktorá je založená na všeobecnom občianskom a obchodnom práve, správca by mal mať možnosť podať obe žaloby na súde podľa bydliska žalovaného, ak takýto postup považuje za účinnejší. Môže k tomu dôjsť napríklad vtedy, ak správca mieni súčasne podať žalobu týkajúcu sa zodpovednosti člena štatutárneho orgánu založenú na predpisoch insolvenčného práva so žalobou založenou na práve obchodných spoločností alebo na princípoch všeobecného deliktuálneho práva.
- (36) Súd, ktorý má súdnu právomoc na začatie hlavného insolvenčného konania, by mal mať možnosť nariadiť predbežné a ochranné opatrenia od času podania žiadosti o začatie konania. Ochranné opatrenia prijaté pred začatím konania aj po začatí insolvenčného konania sú dôležitou zárukou účinnosti insolvenčného konania. V tejto súvislosti by toto nariadenie malo poskytovať rôzne možnosti. Na jednej strane by súd príslušný pre hlavné insolvenčné konanie mal mať aj možnosť nariadiť predbežné ochranné opatrenia týkajúce sa majetku nachádzajúceho sa na území iných členských štátov. Na druhej strane by správca dočasne vymenovaný pred začatím hlavného insolvenčného konania mal mať možnosť v členských štátoch, v ktorých sa nachádza nejaký podnik patriaci dlžníkovi, požiadať o ochranné opatrenia, ktoré umožňujú právo týchto členských štátov.
- (37) V období pred začatím hlavného insolvenčného konania by sa právo požiadať o začatie insolvenčného konania v členskom štáte, v ktorom má dlžník nejaký podnik, malo obmedziť len na miestnych veriteľov a orgány verejnej moci alebo na prípady, v ktorých podľa práva členského štátu, kde má dlžník centrum svojich hlavných záujmov, nie je možné začať hlavné insolvenčné konanie. Dôvodom tohto obmedzenia je, aby sa žiadosti o začatie územných insolvenčných konaní pred uskutočnením hlavného insolvenčného konania obmedzili len na absolútne nevyhnutné prípady.
- (38) Po začatí hlavného insolvenčného konania sa právo žiadať o začatie insolvenčného konania v členskom štáte, v ktorom má dlžník nejaký podnik, týmto nariadením neobmedzuje. Správca v hlavnom insolvenčnom konaní alebo akákoľvek iná osoba splnomocnená zo zákona predmetného členského štátu môže požiadať o začatie vedľajšieho insolvenčného konania.
- (39) Týmto nariadením by sa mali stanoviť normy stanovenia miesta, kde sa nachádza majetok dlžníka, ktoré by sa mali uplatňovať pri určovaní, na ktorý majetok sa vzťahuje hlavné a na ktorý vedľajšie insolvenčné konanie, alebo v situáciách, ktoré zahŕňajú vecné práva tretích strán. Predovšetkým by sa týmto nariadením malo stanoviť, že európske patenty s jednotným účinkom, ochranná známka Spoločenstva alebo iné podobné práva, ako sú práva Spoločenstva k odrodám rastlín alebo dizajny Spoločenstva, by mali byť zahrnuté výlučne do hlavného insolvenčného konania.
- (40) Vedľajšie insolvenčné konania môžu popri ochrane miestnych záujmov plniť rôzne iné účely. Môžu sa vyskytnúť prípady, keď je konkurzná podstata dlžníka príliš zložitá na to, aby sa spravovala ako celok, alebo keď sú rozdiely v dotknutých právnych systémoch také veľké, že prenesenie účinkov vyplývajúcich z práva štátu, v ktorom sa začalo konanie, na iné členské štáty, v ktorých sa majetok nachádza, by mohlo spôsobiť ťažkosti. Z tohto dôvodu môže správca v hlavnom insolvenčnom konaní požiadať o začatie vedľajších insolvenčných konaní, ak je to potrebné pre efektívnu správu konkurznej podstaty.
- (41) Vedľajšie insolvenčné konanie môže zároveň brániť efektívnej správe konkurznej podstaty. V tomto nariadení sa preto stanovujú dve konkrétne situácie, v ktorých by mal mať súd, na ktorý bola podaná žiadosť o začatie vedľajšieho insolvenčného konania, možnosť na žiadosť správcu v hlavnom insolvenčnom konaní odložiť alebo odmietnuť začatie takéhoto konania.

- (42) Po prvé týmto nariadením sa správcovi v hlavnom insolvenčnom konaní priznáva možnosť dať prísľub miestnym veriteľom, že s nimi bude zaobchádzať, ako keby sa začalo vedľajšie insolvenčné konanie. Tento prísľub musí spĺňať viacero podmienok stanovených v tomto nariadení, predovšetkým musí byť schválený kvalifikovanou väčšinou miestnych veriteľov. Ak sa takýto prísľub poskytol, súd, na ktorý bola podaná žiadosť o začatie vedľajšieho insolvenčného konania, by mal mať možnosť odmietnuť uvedenú žiadosť, ak je presvedčený, že týmto prísľubom sú dostatočne chránené všeobecné záujmy miestnych veriteľov. Súd by mal pri posudzovaní týchto záujmov zohľadniť skutočnosť, že prísľub bol schválený kvalifikovanou väčšinou miestnych veriteľov.
- (43) Na účely takéhoto prísľubu miestnym veriteľom by majetok a práva nachádzajúce sa v členskom štáte, v ktorom má dlžník podnik, mali tvoriť podkategóriu konkurznej podstaty a pri ich rozdeľovaní alebo pri rozdeľovaní výťažku získaného ich speňažením by mal správca v hlavnom insolvenčnom konaní rešpektovať prioritné práva, ktoré by mali veritelia, ak by sa v tomto členskom štáte začalo vedľajšie insolvenčné konanie.
- (44) Vnútroštátne právo by sa podľa potreby malo uplatňovať na schválenie prísľubu. Okrem toho, ak pravidlá hlasovania pre schválenie reštrukturalizačného plánu podľa vnútroštátneho práva vyžadujú predchádzajúce potvrdenie pohľadávok veriteľov, by sa tieto pohľadávky mali považovať na účely hlasovania o prísľube za potvrdené. Ak pre schválenie reštrukturalizačných plánov existujú podľa vnútroštátneho práva rôzne postupy, členské štáty by mali určiť konkrétny postup, ktorý by sa mal použiť v tejto súvislosti.
- (45) Okrem toho by sa v tomto nariadení mala stanoviť možnosť, že súd dočasne preruší začatie vedľajšieho insolvenčného konania v prípade, že v rámci hlavného insolvenčného konania sa nariadilo dočasné prerušenie vo vzťahu ku konaniam, v ktorých dochádza k individuálnemu vymáhaniu nárokov, a to na účely zachovania účinnosti prerušenia nariadeného v hlavnom insolvenčnom konaní. Súd by mal mať možnosť prijať rozhodnutie o dočasnom prerušení, ak je presvedčený, že sa prijali vhodné opatrenia na ochranu všeobecných záujmov miestnych veriteľov. V takom prípade by všetci veritelia, ktorí by mohli byť dotknutí výsledkom rokovaní o reštrukturalizačnom pláne, mali byť informovaní o rokovaníach a mala by sa im umožniť účasť na nich.
- (46) V záujme zabezpečenia účinnej ochrany miestnych záujmov by správca v hlavnom insolvenčnom konaní nemal mať možnosť špekulatívne speňažovať alebo premiestňovať majetok nachádzajúci sa v členskom štáte, v ktorom sa nachádza podnik, a to najmä s úmyslom znemožniť účinné uspokojenie týchto záujmov v prípade, že by následne došlo k začatiu vedľajšieho insolvenčného konania.
- (47) Toto nariadenie by nemalo brániť súdom členského štátu, v ktorom sa začalo vedľajšie insolvenčné konanie, ukladať sankcie za porušenie povinností členov štatutárneho orgánu dlžníka, a to za predpokladu, že uvedené súdy majú podľa svojho vnútroštátneho práva právomoc rozhodovať takéto spory.
- (48) Hlavné a vedľajšie insolvenčné konania môžu prispieť k účinnej správe konkurznej podstaty dlžníka alebo k efektívnemu speňaženiu celkového majetku vtedy, ak aktéri všetkých súčasne prebiehajúcich konaní riadne spolupracujú. Riadna spolupráca vyžaduje úzku spoluprácu jednotlivých správcov a príslušných súdov, a to najmä prostredníctvom dostatočnej výmeny informácií. V záujme zabezpečenia dominantnej úlohy hlavného insolvenčného konania by správca mal mať v tomto konaní viacero možností, ako zasiahnuť do vedľajšieho insolvenčného konania, ktoré prebieha v rovnakom čase. Správca by mal mať najmä možnosť navrhnúť reštrukturalizačný plán alebo vyrovnanie, alebo možnosť požiadať o prerušenie speňažovania majetku vo vedľajšom insolvenčnom konaní. V rámci vzájomnej spolupráce by správcovia a súdy mali dbať na osvedčené postupy spolupráce pri cezhraničných insolvenčných konaniach, ako sú stanovené v zásadách a usmerneniach komunikácie a spolupráce, ktoré prijali európske a medzinárodné organizácie pôsobiace v oblasti insolvenčného práva, a najmä v príslušných usmerneniach, ktoré vypracovala Komisia Organizácie Spojených národov pre medzinárodné obchodné právo (UNCITRAL).
- (49) V záujme takejto spolupráce by správcovia a súdy mali mať možnosť uzatvárať dohody a protokoly na účely uľahčenia cezhraničnej spolupráce v rámci viacerých insolvenčných konaní v rôznych členských štátoch týkajúcich sa toho istého dlžníka alebo členov tej istej skupiny spoločností, pokiaľ je to zlučiteľné s normami, ktoré sa vzťahujú na každé z týchto konaní. Takéto dohody a protokoly môžu mať rôznu formu, ktorá môže byť písomná alebo ústna, a môžu mať všeobecnú alebo konkrétnu pôsobnosť a môžu ich uzatvárať rôzne zmluvné strany. V jednoduchých všeobecných dohodách sa môže klásť dôraz na úzku spoluprácu medzi zmluvnými stranami bez toho, aby upravovali konkrétne otázky, zatiaľ čo podrobnejšími, konkrétnymi dohodami sa môže stanoviť rámec zásad, ktoré sa vzťahujú na viaceré insolvenčné konania, a môžu ich schváliť príslušné súdy, ak sa to vyžaduje podľa vnútroštátnych právnych predpisov. Môžu odrážať dohodu medzi zmluvnými stranami o tom, že prijímú alebo neprijímú určité kroky alebo opatrenia.

- (50) Podobne súdy rôznych členských štátov môžu spolupracovať formou koordinácie vymenovania správcov. V tejto súvislosti môžu vymenovať jedného správcu pre viaceré insolvenčné konania týkajúce sa toho istého dlžníka alebo jednotlivých členov skupiny spoločností, pokiaľ je to zlučiteľné s normami, ktoré sa vzťahujú na každé z konaní, najmä so všetkými požiadavkami týkajúcimi sa kvalifikácie a oprávnenia správcu.
- (51) Týmto nariadením by sa malo zabezpečiť účinné vedenie insolvenčných konaní, ktoré sa týkajú jednotlivých spoločností tvoriacich skupinu spoločností.
- (52) V prípade, že k začatiu insolvenčného konania došlo v súvislosti s niekoľkými spoločnosťami v rámci rovnakej skupiny, aktéri týchto konaní by mali medzi sebou riadne spolupracovať. Z tohto dôvodu by sa mala jednotlivým zapojeným správcom a súdom uložiť podobná povinnosť navzájom spolupracovať a komunikovať ako v prípade správcov a súdov zapojených do hlavného a vedľajšieho insolvenčného konania týkajúceho sa rovnakého dlžníka. Spolupráca medzi správcami by nemala byť v rozpore so záujmami veriteľov v jednotlivých konaniach a jej cieľom by malo byť nájsť riešenie, ktoré by posilnilo synergie v rámci danej skupiny.
- (53) Zavedením noriem, ktoré upravujú insolvenčné konanie týkajúce sa skupín spoločností, by sa nemala obmedziť možnosť súdu začať v jednej jurisdikcii insolvenčné konanie pre viacero spoločností patriacich do rovnakej skupiny, ak zistí, že centrum hlavných záujmov týchto spoločností sa nachádza v jednom členskom štáte. V takýchto prípadoch by mal mať súd v prípade potreby tiež možnosť vymenovať pre všetky príslušné konania rovnakého správcu, pokiaľ to nie je nezlučiteľné s normami, ktoré sa vzťahujú na tieto konania.
- (54) S cieľom ďalej zlepšiť koordináciu insolvenčných konaní členov skupiny spoločností a umožniť koordinovanú reštrukturalizáciu skupiny by sa týmto nariadením mali zaviesť procesné normy upravujúce koordináciu insolvenčných konaní členov skupiny spoločností. Takouto koordináciou by sa malo dosiahnuť zabezpečenie účinnosti koordinácie pri súčasnom zachovaní samostatnej právnej subjektivity každého člena skupiny.
- (55) Správca vymenovaný v insolvenčnom konaní, ktoré sa začalo v súvislosti s členom skupiny spoločností, by mal mať možnosť požiadať o začatie koordinačného konania na úrovni skupiny. Takýto správca by v prípade, že si to vyžaduje právo rozhodné pre insolvenčné konanie, mal však pred podaním takejto žiadosti získať potrebné povolenie. V žiadosti by sa mali určiť základné prvky koordinácie, najmä náčrt koordinačného plánu, návrh osoby, ktorá by mala byť vymenovaná za koordinátora, a prehľad odhadovaných nákladov na koordináciu.
- (56) S cieľom zabezpečiť dobrovoľnú povahu koordinačného konania na úrovni skupiny by zúčastnení správcovia mali mať možnosť vzniesť v stanovenej lehote námietku proti svojej účasti na konaní. S cieľom umožniť zúčastneným správcom prijať informované rozhodnutie o účasti na koordinačnom konaní na úrovni skupiny by títo správcovia mali byť už v počiatočnom štádiu informovaní o podstatných prvkoch koordinácie. Každý správca, ktorý najprv vznesie námietku proti zaradeniu do koordinačného konania na úrovni skupiny, by však mal mať možnosť následne požiadať o účasť na takomto konaní. V takom prípade by koordinátor mal prijať rozhodnutie o prípustnosti tejto žiadosti. Všetci správcovia vrátane správcu, ktorý podal žiadosť, by mali byť informovaní o rozhodnutí koordinátora a mali by mať možnosť napadnúť toto rozhodnutie na súde, na ktorom sa začalo toto koordinačné konanie na úrovni skupiny.
- (57) V koordinačnom konaní na úrovni skupiny by sa malo vždy vyvíjať úsilie o uľahčenie účinného vedenia insolvenčných konaní členov skupiny a o všeobecne priaznivé dôsledky pre veriteľov. Týmto nariadením by sa preto malo zabezpečiť, aby súd, na ktorý sa podala žiadosť o koordinačné konanie na úrovni skupiny, posúdil tieto kritériá pred začatím koordinačného konania na úrovni skupiny.
- (58) Nad výhodami koordinačného konania na úrovni skupiny by nemali prevážiť náklady spojené s týmto konaním. Preto je potrebné zabezpečiť, aby náklady na koordináciu, a podiel týchto nákladov, ktorý každý člen skupiny ponese, boli adekvátne, primerané a odôvodnené a určili sa v súlade s vnútroštátnym právom členského štátu, v ktorom sa začalo koordinačné konanie na úrovni skupiny. Zúčastnení správcovia by tiež mali mať možnosť kontrolovať tieto náklady od počiatočného štádia konania. V závislosti od príslušných požiadaviek vnútroštátneho práva by kontrola nákladov od počiatočného štádia konania mohla znamenať, že správca požiada o schválenie súd alebo veriteľský výbor.

- (59) Ak sa koordinátor domnieva, že plnenie jeho úloh si vyžaduje podstatné zvýšenie nákladov v porovnaní s počiatočným odhadom nákladov, a vždy keď náklady prekročia 10 % odhadovaných nákladov, mal by súd, na ktorom sa začalo uvedené koordinačné konanie na úrovni skupiny, opraviť koordinátora tieto náklady prekročiť. Súd, na ktorom sa začalo koordinačné konanie na úrovni skupiny, by pred prijatím svojho rozhodnutia mal dať zúčastneným správcom možnosť, aby boli pred týmto súdom vypočutí s cieľom umožniť im vyjadriť ich pripomienky k primeranosti žiadosti koordinátora.
- (60) Pre členov skupiny spoločností, ktorí sa nezúčastňujú na koordinačnom konaní na úrovni skupiny, by sa v tomto nariadení mal stanoviť alternatívny mechanizmus na dosiahnutie koordinovanej reštrukturalizácie skupiny. Správca vymenovaný v konaní, ktoré sa týka člena skupiny spoločností, by mal byť oprávnený požiadať o odklad účinku akéhokoľvek opatrenia súvisiaceho so speňažením majetku v konaní, ktoré sa začalo v súvislosti s inými členmi skupiny, na ktorých sa nevzťahuje koordinačné konanie na úrovni skupiny. O takýto odklad účinku by malo byť možné požiadať len v prípade, že sa pre príslušných členov skupiny predloží reštrukturalizačný plán, ktorý je v prospech veriteľov zúčastňujúcich sa na konaní, v súvislosti s ktorým sa požaduje odklad účinku a ak odklad účinku je nevyhnutný na zabezpečenie riadneho vykonania plánu.
- (61) Toto nariadenie by nemalo členským štátom brániť v tom, aby ustanovili vnútroštátne normy, ktoré by dopĺňali normy o spolupráci, komunikácii a koordinácii v súvislosti s platobnou neschopnosťou členov skupiny spoločností ustanovené v tomto nariadení, a to za predpokladu, že rozsah pôsobnosti týchto vnútroštátnych noriem sa obmedzí na vnútroštátnu právomoc a že ich uplatňovanie nezhorší účinnosť pravidiel ustanovených v tomto nariadení.
- (62) Normy o spolupráci, komunikácii a koordinácii v rámci platobnej neschopnosti členov skupiny spoločností stanovené v tomto nariadení by sa mali uplatňovať len v rozsahu, v akom sa konanie týkajúce sa rôznych členov rovnakej skupiny spoločností začalo vo viac než jednom členskom štáte.
- (63) Každý veriteľ, ktorý má obvyklý pobyt, bydlisko alebo registrované sídlo v Únii, by mal mať právo prihlásiť svoje pohľadávky do každého insolvenčného konania prebiehajúceho v Únii, ktorého predmetom je majetok dlžníka. To by malo platiť aj pre daňové úrady a orgány sociálneho zabezpečenia. Toto nariadenie by nemalo správcovi brániť v prihlasovaní pohľadávok v mene určitých skupín veriteľov, napríklad zamestnancov, ak to stanovuje vnútroštátne právo. Na zabezpečenie rovnakého zaobchádzania pre všetkých veriteľov by sa však malo koordinovať rozdelenie výťažku. Každý veriteľ by mal mať možnosť ponechať si to, čo prijal v priebehu insolvenčného konania, ale nárok na podiel z celkového majetku v iných konaniach by mal mať len vtedy, ak ostatní veritelia s rovnakým postavením dostali tú istú pomernú časť svojich pohľadávok.
- (64) Je mimoriadne dôležité, aby veritelia, ktorí majú obvyklý pobyt, bydlisko alebo registrované sídlo v Únii, boli informovaní o začatí insolvenčného konania, ktoré sa týka majetku dlžníka. V záujme zabezpečenia bezodkladného postúpenia informácií veriteľom by sa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1393/2007⁽¹⁾ nemalo uplatňovať v prípade, že toto nariadenie odkazuje na povinnosť informovať veriteľov. Využívanie štandardných formulárov dostupných vo všetkých úradných jazykoch inštitúcií Únie by malo veriteľom uľahčiť prihlasovanie pohľadávok do konaní, ktoré sa začali v inom členskom štáte. Riešenie dôsledkov neúplného vyplnenia štandardných formulárov by malo riešiť vnútroštátne právo.
- (65) Toto nariadenie by malo zabezpečiť okamžité uznávanie súdnych rozhodnutí týkajúcich sa začatia, vedenia a ukončenia insolvenčných konaní, ktoré patria do jeho rozsahu platnosti, ako aj súdnych rozhodnutí vydaných v priamej súvislosti s takýmito insolvenčnými konaniami. Automatické uznávanie by preto malo znamenať, že účinky spojené s konaniami uskutočnenými podľa práva členského štátu, v ktorom sa konanie začne, sa vzťahujú na všetky ostatné členské štáty. Uznávanie rozhodnutí súdov členských štátov by malo vychádzať zo zásady vzájomnej dôvery. Dôvody neuznávania by sa preto mali obmedziť na nevyhnutné minimum. To je zároveň aj základom riešenia všetkých sporov v prípade, že si právomoc začať hlavné insolvenčné konanie nárokujú súdy dvoch členských štátov. Rozhodnutie prvého súdu, ktorý konanie začal, by sa malo uznávať vo všetkých ostatných členských štátoch bez toho, aby tieto členské štáty mali právo rozhodnutie tohto súdu preskúmať.
- (66) Toto nariadenie, pokiaľ ide o otázky, na ktoré sa vzťahuje, by malo stanoviť jednotné kolízne normy, ktoré v rozsahu svojej platnosti nahrádzajú vnútroštátne pravidlá medzinárodného práva súkromného. Ak nie je stanovené inak, platí právny predpis členského štátu, v ktorom sa začalo konanie (*lex concursus*). Táto kolízna norma by mala platiť tak pre hlavné insolvenčné konanie, ako aj miestne konania. *Lex concursus* určuje všetky

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1393/2007 z 13. novembra 2007 o doručovaní súdnych a mimosúdnych písomností v občianskych a obchodných veciach v členských štátoch („doručovanie písomností“) a o zrušení nariadenia Rady (ES) č. 1348/2000 (Ú. v. EÚ L 324, 10.12.2007, s. 79).

účinky insolvenčného konania, procesné aj hmotné, na dotknuté osoby a právne vzťahy. Určuje všetky podmienky začatia, vedenia a ukončenia insolvenčného konania.

- (67) Automatické uznávanie insolvenčného konania, na ktoré sa za normálnych okolností vzťahuje právo štátu, v ktorom sa začalo konanie, môže kolidovať s pravidlami vykonávania transakcií v iných členských štátoch. V záujme ochrany legitímnych očakávaní a istoty transakcií v iných členských štátoch, ako je štát, v ktorom sa konanie začne, by sa malo ustanoviť viacero výnimiek zo všeobecného pravidla.
- (68) Predovšetkým je potrebná osobitná referencia, ktorá sa odchyľuje od práva štátu, v ktorom sa začalo konanie, v prípade vecných práv, pretože takéto práva pri poskytovaní úverov zohrávajú významnú úlohu. Základ, platnosť a rozsah vecných práv by sa preto za normálnych okolností mali určovať podľa *lex situs* (práva platného v mieste, kde sa vec nachádza) a nemalo by ich ovplyvňovať začatie insolvenčného konania. Vlastník vecného práva by preto mal mať možnosť naďalej uplatňovať svoje právo na vyčlenenie alebo oddelené uspokojenie jeho záložného práva. Ak sa na majetok podľa *lex situs* vzťahujú vecné práva v jednom členskom štáte, pričom hlavné insolvenčné konanie sa uskutočňuje v inom členskom štáte, správca v hlavnom insolvenčnom konaní by mal mať možnosť požiadať o začatie vedľajšieho insolvenčného konania v právomoci, v ktorej vecné práva vznikli, ak tam dlžník má nejaký podnik. Ak sa vedľajšie insolvenčné konanie nezačne, akýkoľvek prebytok z predaja majetku, na ktorý sa vecné práva vzťahujú, by sa mal vyplatiť správcovi v hlavnom insolvenčnom konaní.
- (69) Toto nariadenie zavádza viaceré ustanovenia, ktoré umožňujú súdu odložiť začatie konania alebo prerušiť vykonávacie konanie. Takýmto odkladom alebo prerušením nie sú dotknuté vecné práva veriteľov alebo tretích strán.
- (70) Ak právo štátu, v ktorom sa začalo konanie, nepovoľuje započítanie pohľadávok, veriteľ by mal mať aj napriek tomu právo na započítanie pohľadávok, ak je to možné podľa práva, ktorým sa riadi pohľadávka platobne neschopného dlžníka. Týmto spôsobom by započítanie plnilo funkciu určitej záruky, ktorá vychádza z právnych ustanovení, na ktoré sa predmetný veriteľ v čase vzniku nároku môže spoliehať.
- (71) Okrem toho je potrebné zabezpečiť osobitnú ochranu platobných systémov a finančných trhov napríklad pre dohody o záverečných pozíciách a dohody o vyrovnávaní čistých zostatkov, ktoré sa v takýchto systémoch používajú, ako aj pre predaj cenných papierov a pre záruky poskytnuté na takéto transakcie, ktoré sa riadia najmä smernicou Európskeho parlamentu a Rady 98/26/ES⁽¹⁾. Pre takéto transakcie by preto malo byť rozhodným právo, ktorým sa riadi príslušný systém alebo trh. Uvedené právo má zabrániť tomu, aby prípady platobnej neschopnosti obchodného partnera ovplyvnili mechanizmy použité pre platby a zúčtovanie transakcií a v rámci platobných a zúčtovacích systémov alebo na regulovaných finančných trhoch členských štátov. Smernica 98/26/ES obsahuje osobitné ustanovenia, ktoré by mali byť nadradené všeobecným pravidlám ustanoveným v tomto nariadení.
- (72) Pre ochranu zamestnancov a pracovných miest by malo právo, ktoré sa vzťahuje na príslušné pracovnoprávne dohody v súlade so všeobecnými kolíznymi normami, určiť účinky insolvenčného konania na pokračovanie alebo ukončenie pracovnoprávneho vzťahu a na práva a povinnosti všetkých strán takéhoto pracovného pomeru. Okrem toho v prípadoch, keď si ukončenie pracovných zmlúv vyžaduje súhlas súdu alebo správneho orgánu, by si členský štát, v ktorom sa nachádza podnik dlžníka, mal ponechať právomoc udeliť takýto súhlas, a to aj vtedy, ak sa v danom členskom štáte nezačalo žiadne insolvenčné konanie. Všetky ostatné otázky insolvenčného práva, ako napríklad či sú pohľadávky zamestnancov chránené prednostnými právami, a štát, aký môžu mať takéto prednostné pohľadávky, by sa mali spravovať právom členského štátu, v ktorom sa začalo (hlavné alebo vedľajšie) dané insolvenčné konanie, s výnimkou prípadov, keď bol v súlade s týmto nariadením daný prísľub s cieľom predísť začatiu vedľajšieho insolvenčného konania.
- (73) Právom rozhodným pre účinky insolvenčného konania v prípade každého prebiehajúceho súdneho konania alebo prebiehajúceho insolvenčného konania, ktoré sa týka majetku alebo práv tvoriacich súčasť konkurznej podstaty dlžníka, by malo byť právo členského štátu, v ktorom súdne konanie prebieha alebo v ktorom má sídlo rozhodcovský súd. Týmto pravidlom by však nemali byť dotknuté vnútroštátne predpisy o uznávaní a výkone rozhodcovských rozsudkov.
- (74) S cieľom zohľadniť osobitné procesné pravidlá súdnych systémov v niektorých členských štátoch by sa mala poskytnúť pružnosť v súvislosti s určitými pravidlami stanovenými v tomto nariadení. Preto by sa do odkazov v tomto nariadení na oznámenie, ktoré vydáva súdny orgán členského štátu, mal zahrnúť príkaz tohto súdneho orgánu na vydanie uvedeného oznámenia, ak sa to vyžaduje v zmysle procesných pravidiel členského štátu.

(1) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 98/26/ES z 19. mája 1998 o konečnom zúčtovaní v platobných systémoch a zúčtovacích systémoch cenných papierov (Ú. v. ES L 166, 11.6.1998, s. 45).

- (75) So zreteľom na záujmy podnikateľov by sa mal hlavný obsah rozhodnutia o začatí konania uverejniť na žiadosť správcu v inom členskom štáte, ako je členský štát súdu, ktorý toto rozhodnutie vydal. Ak sa v dotknutom členskom štáte nachádza podnik dlžníka, toto uverejnenie by malo byť povinné. Ani v jednom z týchto prípadov by však predchádzajúce uverejnenie nemalo byť podmienkou uznávania zahraničných konaní.
- (76) V snahe zlepšiť poskytovanie informácií príslušným veriteľom a súdom, ako aj v snahe zabrániť začatiu súbežných insolvenčných konaní by sa malo od členských štátov vyžadovať, aby pri cezhraničných insolvenčných konaniach uverejňovali príslušné informácie vo verejne dostupnom elektronickom registri. V snahe uľahčiť veriteľom a súdom s bydliskom alebo sídlom v inom členskom štáte prístup k týmto informáciám by sa v tomto nariadení malo ustanoviť vzájomné prepojenie takýchto insolvenčných registrov prostredníctvom Európskeho portálu elektronickej justície. Členské štáty by mali mať možnosť uverejňovať príslušné informácie vo viacerých registroch a malo by byť možné prepojiť viac ako jeden register z každého členského štátu.
- (77) Týmto nariadením by sa malo stanoviť minimálne množstvo informácií, ktoré sa majú uverejňovať v insolvenčných registroch. Členským štátom by sa nemalo brániť uvádzať aj ďalšie informácie. Ak je dlžník fyzickou osobou, v insolvenčných registroch by sa malo uvádzať len registračné číslo, ak dlžník vykonáva samostatnú zárobkovú činnosť. Týmto registračným číslom by sa malo rozumieť jedinečné registračné číslo samostatnej zárobkovej činnosti dlžníka, ktoré je prípadne uverejnené v živnostenskom registri.
- (78) Informácie o niektorých aspektoch insolvenčného konania sú pre veriteľov zásadné, napríklad informácie o lehotách na prihlasovanie pohľadávok alebo na napadnutie rozhodnutí. Týmto nariadením by sa však od členských štátov nemalo vyžadovať, aby určovali tieto lehoty na individuálnom základe. Členské štáty by mali mať možnosť splniť svoje povinnosti tým, že doplnia odkazy na Európsky portál elektronickej justície, kde sa poskytnú zrozumiteľné informácie o kritériách na stanovenie týchto lehôt.
- (79) Aby bolo možné poskytnúť dostatočnú ochranu informácií týkajúcich sa fyzických osôb, ktoré nie sú samostatne zárobkovo činnými osobami, členské štáty by mali mať možnosť podmieniť prístup k týmto informáciám zadaním doplňujúcich kritérií vyhľadávania, ako je napríklad osobné identifikačné číslo dlžníka, adresa, dátum narodenia alebo obvod príslušného súdu alebo podmieniť prístup podaním žiadosti príslušnému orgánu alebo overením oprávneného záujmu.
- (80) Členské štáty by tiež mali mať možnosť nezahrnúť do svojich insolvenčných registrov informácie o fyzických osobách, ktoré nie sú samostatne zárobkovo činnými osobami. V takýchto prípadoch by členské štáty mali zabezpečiť, aby sa príslušné informácie poskytli veriteľom prostredníctvom individuálneho oznámenia a aby pohľadávky veriteľov, ktorí nedostali informácie, neboli dotknuté konaním.
- (81) V niektorých prípadoch sa môže stať, že dotknuté osoby nebudú vedieť o začatí insolvenčného konania a že s dobrým úmyslom budú konať spôsobom, ktorý bude v rozpore s novými okolnosťami. V záujme ochrany takýchto osôb, ktoré dlžníkovi uhradia platbu, pretože nevedia o začatí zahraničného konania, pričom by takúto platbu mali uhradiť zahraničnému správcovi, by sa malo stanoviť, že takáto platba má účinok na vyrovnávanie dlhu.
- (82) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania tohto nariadenia by sa mali na Komisiu preniesť vykonávacie právomoci. Uvedené právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 ⁽¹⁾.
- (83) V tomto nariadení sa rešpektujú základné práva a dodržiávajú zásady uznané v Charte základných práv Európskej únie. Cieľom tohto nariadenia je podporiť najmä uplatňovanie článkov 8, 17 a 47, ktoré sa týkajú ochrany osobných údajov, vlastníckeho práva a práva na účinný prostriedok nápravy a na spravodlivý proces.
- (84) Na spracúvanie osobných údajov na účely tohto nariadenia sa uplatňuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES ⁽²⁾ a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov (Ú. v. EÚ L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽³⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi Spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov (Ú. v. ES L 8, 12.1.2001, s. 1).

- (85) Týmto nariadením nie je dotknuté nariadenie Rady (EHS, Euratom) č. 1182/71 ⁽¹⁾.
- (86) Keďže cieľ tohto nariadenia nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni samotných členských štátov, ale ho možno z dôvodu vytvorenia právneho rámca pre riadne vedenie cezhraničných insolvenčných konaní lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto nariadenie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.
- (87) V súlade s článkom 3 a článkom 4a ods. 1 Protokolu 21 o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o fungovaní Európskej únie, Spojené kráľovstvo a Írsko oznámili želanie zúčastniť sa na prijatí a uplatňovaní tohto nariadenia.
- (88) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu 22 o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o fungovaní Európskej únie, sa Dánsko nezúčastňuje na prijatí tohto nariadenia, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu.
- (89) S európskym dozorným úradníkom pre ochranu údajov sa konzultovalo a 27. marca 2013 vydal stanovisko ⁽²⁾,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

KAPITOLA I

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1

Rozsah pôsobnosti

1. Toto nariadenie sa vzťahuje na verejné kolektívne konanie vrátane predbežného konania, ktoré je založené na právnych predpisoch týkajúcich sa platobnej neschopnosti a v ktorom na účely záchrany, zmeny obsahu záväzkov, reštrukturalizácie alebo likvidácie:

- a) je dlžník úplne alebo čiastočne zbavený práva zaobchádzať so svojím majetkom a je vymenovaný správca;
- b) majetok a záležitosti dlžníka podliehajú kontrole alebo dohľadu zo strany súdu alebo
- c) súd nariadi dočasné prerušenie konania, v ktorom dochádza k individuálnemu vymáhaniu nárokov, alebo k takémuto prerušeniu dôjde zo zákona, aby sa mohli uskutočniť rokovania medzi dlžníkom a jeho veriteľmi za podmienky, že v konaní, ktoré sa prerušuje, sa prijmú vhodné opatrenia na ochranu kolektívneho záujmu veriteľov, a ak sa nedosiahne žiadna dohoda, toto konanie predchádza konaniu uvedenému v písmene a) alebo b).

Ak sa konanie uvedené v tomto odseku môže začať v situáciách, v ktorých existuje len pravdepodobnosť platobnej neschopnosti, jeho účelom musí byť zabrániť platobnej neschopnosti dlžníka alebo ukončeniu podnikateľskej činnosti dlžníka.

Konania, na ktoré sa odkazuje v tomto odseku, sú uvedené v prílohe A.

2. Toto nariadenie sa neuplatňuje na konania uvedené v odseku 1, ktoré sa týkajú:

- a) poisťovní;
- b) úverových inštitúcií;
- c) investičných a iných spoločností, inštitúcií a podnikov, pokiaľ sa na ne vzťahuje smernica 2001/24/ES, alebo
- d) podnikov kolektívneho investovania.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EHS, Euratom) č. 1182/71 z 3. júna 1971, ktorým sa stanovujú pravidlá pre lehoty, dátumy a termíny (Ú. v. ES L 124, 8.6.1971, s. 1).

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 358, 7.12.2013, s. 15.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto nariadenia:

1. „kolektívne konanie“ je konanie, ktoré zahŕňa všetkých veriteľov dlžníka alebo ich významnú časť, a to za predpokladu, že ak zahŕňa len časť veriteľov, konanie nemá vplyv na pohľadávky veriteľov, ktorých sa netýka;
2. „podniky kolektívneho investovania“ sú podniky kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (PKIPCP) vymedzené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2009/65/ES ⁽¹⁾ a alternatívne investičné fondy (AIF) vymedzené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2011/61/EÚ ⁽²⁾;
3. „dlžník s právom zaobchádzať s majetkom“ je dlžník, v súvislosti s ktorým sa začalo insolvenčné konanie, ktoré nemusí zahŕňať vymenovanie správcu ani úplný prevod práv a povinností spravovať majetok dlžníka na správcu, pričom dlžník má preto naďalej úplnú alebo aspoň čiastočnú kontrolu nad svojím majetkom a záležitosťami;
4. „insolvenčné konanie“ je konanie uvedené v prílohe A;
5. „správca“ je akákoľvek osoba alebo orgán, ktorého úlohou, a to aj na predbežnom základe, je:
 - i) overiť a uznať pohľadávky prihlásené v insolvenčnom konaní;
 - ii) zastupovať kolektívny záujem veriteľov;
 - iii) spravovať, a to úplne alebo čiastočne, majetok, vo vzťahu ku ktorému bol dlžník zbavený práva s ním zaobchádzať;
 - iv) likvidovať majetok uvedený v bode iii) alebo
 - v) dohliadať na spravovanie záležitostí dlžníka.

Zoznam osôb a orgánov uvedených v prvom pododseku sa nachádza v prílohe B;

6. „súd“ je:
 - i) v článku 1 ods. 1 písm. b) a c), článku 4 ods. 2, článkoch 5 a 6, článku 21 ods. 3, článku 24 ods. 2 písm. j), v článkoch 36 a 39 a článkoch 61 až 77 súdny orgán členského štátu;
 - ii) vo všetkých ostatných článkoch súdny orgán alebo akýkoľvek iný príslušný orgán členského štátu, ktorý má právomoc začať insolvenčné konanie, potvrdiť takéto začatie konania alebo prijímať rozhodnutia v priebehu takéhoto konania;
7. „rozhodnutie o začatí insolvenčného konania“ zahŕňa:
 - i) rozhodnutie akéhokoľvek súdu o začatí insolvenčného konania alebo o potvrdení začatia takéhoto konania a
 - ii) rozhodnutie súdu o vymenovaní správcu;
8. „okamih začatia konania“ je okamih, v ktorom rozhodnutie o začatí insolvenčného konania nadobúda účinky, a to bez ohľadu na to, či je rozhodnutie konečné;
9. „členský štát, v ktorom sa majetok nachádza“ je v prípade:
 - i) akcií na meno v iných spoločnostiach, ako sú uvedené v bode ii) – členský štát, na ktorého území má spoločnosť, ktorá vydala akcie, svoje registrované sídlo;
 - ii) finančných nástrojov, pri ktorých je vlastnícke právo preukázané zápisom do registra alebo na účet vedený sprostredkovateľom alebo v jeho mene (ďalej len „zaknihované cenné papiere“) – členský štát, v ktorom je tento register alebo účet vedený;
 - iii) hotovosti vedenej na účtoch v úverovej inštitúcii – členský štát uvedený v čísle IBAN tohto účtu alebo v prípade hotovosti vedenej na účtoch v úverovej inštitúcii, ktorá nemá IBAN – členský štát, v ktorom má úverová inštitúcia, ktorá vedie účet, svoju ústredie, alebo ak účet vedie organizačná zložka, obchodné zastúpenie alebo iná pobočka – členský štát, v ktorom sa organizačná zložka, obchodné zastúpenie alebo iná pobočka nachádza;

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/65/ES z 13. júla 2009 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa podnikov kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (PKIPCP) (Ú. v. EÚ L 302, 17.11.2009, s. 32).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/61/EÚ z 8. júna 2011 o správcoch alternatívnych investičných fondov a o zmene a doplnení smerníc 2003/41/ES a 2009/65/ES a nariadení (ES) č. 1060/2009 a (EÚ) č. 1095/2010 (Ú. v. EÚ L 174, 1.7.2011, s. 1).

- iv) iného majetku a práv, ako sú uvedené v bode i), pri ktorých sa ich vlastníctvo alebo nárok na ne zapisuje do verejného registra – členský štát, v ktorého právomoci sa takýto register vedie;
 - v) európskych patentov – členský štát, pre ktorý sa udeľuje európsky patent;
 - vi) autorských práv a súvisiacich práv – členský štát, na ktorého území má majiteľ takýchto práv svoj obvyklý pobyt alebo registrované sídlo;
 - vii) iného hmotného majetku, ako je majetok uvedený v bodoch i) až iv) – členský štát, na ktorého území sa tento majetok nachádza;
 - viii) iných pohľadávok voči tretím stranám, ako sú pohľadávky, ktoré sa týkajú majetku uvedeného v bode iii) – členský štát, na ktorého území má tretia strana, ktorá je tieto pohľadávky povinná plniť, centrum svojich hlavných záujmov podľa článku 3 ods. 1;
10. „podnik“ je akékoľvek miesto prevádzky, na ktorom dlžník vykonáva alebo vykonával počas obdobia troch mesiacov pred podaním žiadosti o začatie hlavného insolvenčného konania inú ako prechodnú hospodársku činnosť s použitím ľudských zdrojov a majetku;
11. „miestny veriteľ“ je veriteľ, ktorého pohľadávky voči dlžníkovi vznikli z prevádzky alebo v súvislosti s prevádzkou podniku, ktorý sa nachádza v inom členskom štáte, ako je členský štát, v ktorom sa nachádza centrum hlavných záujmov dlžníka;
12. „zahraničný veriteľ“ je veriteľ, ktorý má svoj obvyklý pobyt, bydlisko alebo registrované sídlo v inom členskom štáte, ako je štát, v ktorom sa začalo konanie, vrátane daňových orgánov a orgánov sociálneho zabezpečenia členských štátov;
13. „skupina spoločností“ je materský podnik a všetky jeho dcérske podniky;
14. „materský podnik“ je podnik, ktorý kontroluje, a to priamo alebo nepriamo, jeden alebo viaceré dcérske podniky. Podnik, ktorý vypracúva konsolidovanú účtovnú závierku podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/34/EÚ ⁽¹⁾, sa považuje za materský podnik.

Článok 3

Medzinárodná právomoc

1. Právomoc začať insolvenčné konanie majú súdy členského štátu, na ktorého území sa nachádza centrum hlavných záujmov dlžníka (ďalej len „hlavné insolvenčné konanie“). Centrum hlavných záujmov dlžníka je miesto, kde dlžník pravidelne vykonáva správu svojich záujmov a ktoré je zistiteľné tretími stranami.

V prípade spoločnosti alebo právnickej osoby sa za centrum jej hlavných záujmov považuje miesto, kde má registrované sídlo, ak sa nepreukáže opak. Táto domnienka sa uplatňuje len vtedy, ak sa registrované sídlo neprenieslo do iného členského štátu počas obdobia troch mesiacov predchádzajúcich podaniu žiadosti o začatie insolvenčného konania.

V prípade samostatne zárobkovo činnnej osoby sa za centrum hlavných záujmov považuje hlavné miesto jej podnikania, ak sa nepreukáže opak. Táto domnienka sa uplatňuje len vtedy, ak sa hlavné miesto podnikania fyzickej osoby neprenieslo do iného členského štátu počas obdobia troch mesiacov predchádzajúcich podaniu žiadosti o začatie insolvenčného konania.

V prípade akejkoľvek inej fyzickej osoby sa predpokladá, že centrom hlavných záujmov je miesto jej obvyklého pobytu, ak sa nepreukáže opak. Táto domnienka sa uplatňuje len vtedy, ak sa miesto obvyklého pobytu neprenieslo do iného členského štátu počas obdobia šiestich mesiacov predchádzajúcich podaniu žiadosti o začatie insolvenčného konania.

2. Ak sa centrum hlavných záujmov dlžníka nachádza na území niektorého členského štátu, súdy iného členského štátu majú právomoc začať insolvenčné konanie proti tomuto dlžníkovi len vtedy, ak má na území tohto iného členského štátu nejaký podnik. Účinky takéhoto konania sú obmedzené na majetok dlžníka nachádzajúci sa na území tohto členského štátu.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/34/EÚ z 26. júna 2013 o ročných účtovných závierkach, konsolidovaných účtovných závierkach a súvisiacich správach určitých druhov podnikov, ktorou sa mení smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/43/ES a zrušujú smernice Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Ú. v. EÚ L 182, 29.6.2013, s. 19).

3. Ak sa insolvenčné konanie začalo podľa odseku 1, akékoľvek následné konanie začaté podľa odseku 2 sa považuje za vedľajšie insolvenčné konanie.
4. Územné insolvenčné konanie uvedené v odseku 2 sa môže začať pred začatím hlavného insolvenčného konania podľa odseku 1, ak:
 - a) insolvenčné konanie podľa odseku 1 nemožno začať pre podmienky stanovené právom členského štátu, na ktorého území sa nachádza centrum hlavných záujmov dlžníka, alebo
 - b) žiadosť o začatie územného insolvenčného konania podal:
 - i) veriteľ, ktorého pohľadávka vyplýva z činnosti podniku nachádzajúceho sa na území členského štátu, v ktorom sa podala žiadosť o začatie územného insolvenčného konania, alebo s takouto činnosťou súvisí, alebo
 - ii) orgán verejnej moci, ktorý má podľa práva členského štátu, na ktorého území sa podnik nachádza, právomoc podať žiadosť o začatie insolvenčného konania.

Po začatí hlavného insolvenčného konania sa územné insolvenčné konanie stáva vedľajším insolvenčným konaním.

Článok 4

Preskúmanie právomoci

1. Súd, na ktorý bola podaná žiadosť o začatie insolvenčného konania, bez návrhu preskúma, či má právomoc podľa článku 3. V rozhodnutí o začatí insolvenčného konania sa uvedie, na čom je právomoc tohto súdu založená, a najmä skutočnosť, či je právomoc založená na článku 3 ods. 1 alebo 2.
2. Bez ohľadu na odsek 1, ak sa insolvenčné konanie začalo podľa vnútroštátneho práva bez rozhodnutia súdu, členské štáty môžu stanoviť oprávnenie správcu vymenovaného v takomto konaní, aby preskúmal, či členský štát, v ktorom sa ešte nerozhodlo o žiadosti o začatie konania, má právomoc podľa článku 3. V tomto prípade správca uvedie v rozhodnutí o začatí konania, na čom je právomoc založená, a najmä skutočnosť, či je právomoc založená na článku 3 ods. 1 alebo 2.

Článok 5

Súdne preskúmanie rozhodnutia o začatí hlavného insolvenčného konania

1. Dlžník alebo ktorýkoľvek veriteľ môže proti rozhodnutiu o začatí hlavného insolvenčného konania podať opravný prostriedok na súde, a to na základe medzinárodnej právomoci.
2. Rozhodnutie o začatí hlavného insolvenčného konania môžu napadnúť aj iní účastníci konania, ako sú účastníci uvedení v odseku 1, alebo ho možno napadnúť aj z iného dôvodu, než je nedostatok medzinárodnej právomoci, ak sa tak ustanovuje vo vnútroštátnom práve.

Článok 6

Právomoc v prípade žalôb, ktoré priamo vyplývajú z insolvenčného konania a ktoré s ním úzko súvisia

1. Súdny členského štátu, na ktorého území sa začalo insolvenčné konanie podľa článku 3, majú právomoc aj v prípade všetkých žalôb, ktoré priamo vyplývajú z insolvenčného konania a ktoré s týmto konaním úzko súvisia, ako sú napríklad odporovacie žaloby.
2. V prípade, že žaloba uvedená v odseku 1 súvisí s inou žalobou v občianskej a obchodnej veci proti tomu istému žalovanému, má správca možnosť podať obe žaloby na súdoch členského štátu, na ktorého území má žalovaný bydlisko, alebo v prípade žalôb proti viacerým žalovaným na súde členského štátu, na ktorého území má ktorýkoľvek z nich bydlisko, ak majú tieto súdy právomoc podľa nariadenia (EÚ) č. 1215/2012.

Prvý pododsek sa uplatňuje na dlžníka s právom zaobchádzať s majetkom, pokiaľ dlžník s právom zaobchádzať môže podľa vnútroštátneho práva podávať žaloby v mene konkurznej podstaty.

3. Na účely odseku 2 sa žaloby považujú za súvisiace, ak sú navzájom tak úzko spojené, že je vhodné prerokovať a rozhodnúť ich spoločne a vyhnúť sa tak riziku nezlučiteľných rozhodnutí vydaných v samostatných konaniach.

Článok 7

Rozhodné právo

1. Ak v tomto nariadení nie je stanovené inak, insolvenčné konania a ich účinky sa riadia právom členského štátu, na ktorého území sa toto konanie začalo (ďalej len „štát, v ktorom sa začalo konanie“).
2. Právo štátu, v ktorom sa konanie začne, stanoví podmienky začatia takéhoto konania, jeho vedenie a ukončenie. Stanoví najmä:
 - a) dlžníkov, voči ktorým sa insolvenčné konanie môže začať vzhľadom na ich spôsobilosť;
 - b) majetok, ktorý je súčasťou konkurznej podstaty, a spôsob zaobchádzania s majetkom, ktorý dlžník nadobudol alebo ktorý mu pripadol po začatí insolvenčného konania;
 - c) príslušné právomoci dlžníka a správcu;
 - d) podmienky, za akých možno uplatniť započítanie pohľadávok;
 - e) účinky insolvenčného konania na existujúce zmluvné vzťahy dlžníka;
 - f) účinky insolvenčného konania na konania začaté jednotlivými veriteľmi s výnimkou prebiehajúcich súdnych konaní;
 - g) pohľadávky, ktoré možno prihlásiť voči konkurznej podstate dlžníka, a spôsob zaobchádzania s pohľadávkami vzniknutými po začatí insolvenčného konania;
 - h) pravidlá prihlasovania, overovania a schvaľovania pohľadávok;
 - i) pravidlá rozdeľovania výťažku zo speňaženia majetku, poradie pohľadávok a práva veriteľov, ktorých pohľadávky boli po začatí insolvenčného konania čiastočne uspokojené z dôvodu vecného práva alebo započítaním;
 - j) podmienky a účinky ukončenia insolvenčného konania, najmä ukončenia vyrovnaním;
 - k) práva veriteľov po ukončení insolvenčného konania;
 - l) kto má hradiť trovy insolvenčného konania;
 - m) pravidlá týkajúce sa neplatnosti, odporovateľnosti alebo nevymáhateľnosti právnych úkonov, ktoré poškodzujú kolektívny záujem veriteľov.

Článok 8

Vecné práva tretích strán

1. Začatie insolvenčného konania nemá vplyv na vecné práva veriteľov alebo tretích strán, ktoré sa vzťahujú na hmotný alebo nehmotný, hnutelný alebo nehnuteľný majetok, tak konkrétny majetok, ako aj súbory neurčitého majetku ako celku, ktorý sa priebežne mení, vo vlastníctve dlžníka, ktorý sa v čase začatia konania nachádza na území iného členského štátu.
2. Práva uvedené v odseku 1 znamenajú predovšetkým:
 - a) právo zaobchádzať s majetkom alebo jeho zaobchádzaním niekoho poveriť a získať uspokojenie z výťažku z predaja alebo príjmu z tohto majetku, najmä z dôvodu záložného práva alebo hypotéky;
 - b) výlučné právo na uspokojenie pohľadávky, najmä právo zabezpečené záložným právom alebo postúpením pohľadávky prostredníctvom záruky;
 - c) právo požadovať vydanie majetku a/alebo získať náhradu od akejkoľvek osoby, ktorá ich drží alebo používa v rozpore so záujmom takto oprávnenej strany;
 - d) vecné právo na používanie majetku na vlastný prospech.

3. Právo, ktoré je zapísané vo verejnom registri a je vymáhateľné voči tretím osobám, na základe ktorého možno získať vecné právo v zmysle odseku 1, sa považuje za vecné právo.

4. Odsek 1 nevyučuje úkony pre neplatnosť, odporovateľnosť alebo nevymáhateľnosť v zmysle článku 7 ods. 2 písm. m).

Článok 9

Započítanie

1. Začatie insolvenčného konania nemá vplyv na právo veriteľov požadovať započítanie ich pohľadávok voči pohľadávkam dlžníka, ak takéto započítanie umožňuje právo, ktorým sa riadi pohľadávka platobne neschopného dlžníka.

2. Odsek 1 nevyučuje úkony pre neplatnosť, odporovateľnosť alebo nevymáhateľnosť v zmysle článku 7 ods. 2 písm. m).

Článok 10

Výhrada vlastníctva

1. Začatie insolvenčného konania proti kupujúcemu určitej majetkovej hodnoty nemá vplyv na práva predávajúcich založené na výhrade vlastníckeho práva, ak sa majetok v čase začatia konania nachádza na území členského štátu, ktorý nie je štátom, v ktorom sa začalo konanie.

2. Začatie insolvenčného konania proti predávajúcemu po dodaní majetkovej hodnoty nie je dôvodom na zrušenie alebo vypovedanie predaja a nebráni kupujúcemu v nadobudnutí vlastníckeho práva, ak sa v čase začatia konania predaný majetok nachádza na území členského štátu, ktorý nie je štátom, v ktorom sa začalo konanie.

3. Odseky 1 a 2 nevyučujú úkony pre neplatnosť, odporovateľnosť alebo nevymáhateľnosť v zmysle článku 7 ods. 2 písm. m).

Článok 11

Zmluvy týkajúce sa nehnuteľností

1. Účinky insolvenčného konania na zmluvu, ktorou sa udeľuje právo na nadobudnutie alebo používanie nehnuteľnosti, určuje výlučne právo členského štátu, na ktorého území sa predmetná nehnuteľnosť nachádza.

2. Súd, ktorý začal hlavné insolvenčné konanie, má právomoc potvrdiť ukončenie alebo zmenu zmlúv uvedených v tomto článku, ak:

a) právo členského štátu, ktoré je rozhodným právom pre takéto zmluvy, vyžaduje, aby ukončenie alebo zmena takejto zmluvy boli možné, len ak ich potvrdí súd, ktorý insolvenčné konanie začal, a

b) v danom členskom štáte sa nezačalo žiadne insolvenčné konanie.

Článok 12

Platobné systémy a finančné trhy

1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 8, účinky insolvenčného konania na práva a povinnosti účastníkov platobného alebo zúčtovacieho systému alebo finančného trhu určuje výlučne právo členského štátu, ktorým sa daný systém alebo trh riadi.

2. Odsek 1 nevyklučuje úkony pre neplatnosť, odporovateľnosť alebo nevymáhateľnosť, ktoré sa môžu uskutočniť s cieľom zrušenia platieb alebo transakcií podľa práva, ktorým sa riadi príslušný platobný systém alebo finančný trh.

Článok 13

Pracovné zmluvy

1. Účinky insolvenčného konania na pracovné zmluvy a vzťahy určuje výlučne právo členského štátu, ktorým sa riadi pracovná zmluva.

2. Súd členského štátu, v ktorom sa môže začať vedľajšie insolvenčné konanie, majú naďalej právomoc schváliť ukončenie alebo zmenu zmlúv uvedených v tomto článku aj vtedy, ak sa v danom členskom štáte nezačalo žiadne insolvenčné konanie.

Prvý pododsek sa uplatňuje aj na orgán, ktorý má podľa vnútroštátneho práva právomoc potvrdiť ukončenie alebo zmenu zmlúv uvedených v tomto článku.

Článok 14

Účinky na práva, ktoré sa zapisujú do registra

Účinky insolvenčného konania na práva dlžníka na nehnuteľnosť, loď alebo letecký dopravný prostriedok, ktoré sa zapisujú do verejného registra, určuje právo členského štátu, z ktorého moci sa tento register vedie.

Článok 15

Európske patenty s jednotným účinkom a ochranné známky Spoločenstva

Na účely tohto nariadenia sa európsky patent s jednotným účinkom, ochranná známka Spoločenstva alebo akékoľvek iné podobné právo ustanovené právom Únie môže zahrnúť len do konania uvedeného v článku 3 ods. 1.

Článok 16

Škodlivé úkony

Článok 7 ods. 2 písm. m) sa neuplatňuje v prípade, že osoba, ktorá mala úžitok z úkonu, ktorý poškodil všetkých veriteľov, dokáže, že:

- a) úkon podlieha právu iného členského štátu, ako je štát, v ktorom sa začalo konanie, a
- b) právo uvedeného členského štátu neposkytuje žiadne prostriedky na odporovanie tohto úkonu v danom prípade.

Článok 17

Ochrana tretích strán ako kupujúcich

Ak dlžník úkonom uskutočneným po začatí insolvenčného konania za odplatu disponuje:

- a) nehnuteľnosťou;
- b) loďou alebo leteckým dopravným prostriedkom, ktorý sa zapisuje do verejného registra, alebo
- c) cennými papiermi, pri ktorých sa vyžaduje registrácia v registri stanovenom právnym predpisom,

platnosť tohto úkonu sa bude riadiť právom štátu, na ktorého území sa nehnuteľnosť nachádza alebo z ktorého moci sa takýto register vedie.

Článok 18

Účinky insolvenčného konania na prebiehajúce súdne alebo rozhodcovské konania

Účinky insolvenčného konania na prebiehajúce súdne konania alebo prebiehajúce rozhodcovské konania, ktoré sa týkajú majetku alebo práv, ktoré tvoria súčasť konkurznej podstaty dlžníka, sa riadia výlučne právom členského štátu, v ktorom toto súdne konanie prebieha alebo v ktorom má rozhodcovský súd svoje sídlo.

KAPITOLA II

UZNÁVANIE INSOLVENČNÝCH KONANÍ

Článok 19

Zásada

1. Každé súdne rozhodnutie o začatí insolvenčného konania vynesené súdom členského štátu, ktorý má právomoc podľa článku 3, sa uznáva vo všetkých ostatných členských štátoch od chvíle, keď nadobudne účinky v štáte, v ktorom sa začalo konanie.

Pravidlo ustanovené v prvom pododseku sa uplatňuje aj v prípade, že z dôvodu spôsobilosti dlžníka sa insolvenčné konanie proti nemu nemôže začať v iných členských štátoch.

2. Uznanie konania uvedeného v článku 3 ods. 1 nebráni začatiu konaní uvedených v článku 3 ods. 2 na súde v inom členskom štáte. Druhé uvedené konania budú vedľajšími insolvenčnými konaniami v zmysle kapitoly III.

Článok 20

Účinky uznávania

1. Súdne rozhodnutie o začatí insolvenčného konania uvedeného v článku 3 ods. 1 má bez akýchkoľvek ďalších formálnych požiadaviek rovnaké účinky v akomkoľvek inom členskom štáte ako podľa práva štátu, v ktorom sa začalo konanie, ak toto nariadenie nestanovuje inak a pokiaľ sa v tomto inom členskom štáte nezačne žiadne konanie uvedené v článku 3 ods. 2.

2. Účinky konania uvedeného v článku 3 ods. 2 sa v ostatných členských štátoch nesmú napádať. Akékoľvek obmedzenie práv veriteľov, najmä pozastavenie alebo vyrovnanie, má účinky na majetok umiestnený na území iného členského štátu len u veriteľov, ktorí na to dajú svoj súhlas.

Článok 21

Právomoci správcu

1. Správca vymenovaný súdom, ktorý má právomoc podľa článku 3 ods.1, môže v inom členskom štáte vykonávať všetky právomoci, ktoré mu priznáva právo štátu, v ktorom sa začalo konanie, pokiaľ sa v tomto inom štáte nezačalo žiadne iné insolvenčné konanie ani sa v ňom na základe žiadosti o začatie insolvenčného konania neprijalo žiadne ochranné opatrenie, ktorého účelom je takémuto konaniu predísť. Správca môže predovšetkým premiestniť majetok dlžníka z územia členského štátu, v ktorom sa tento majetok nachádza, za podmienok uvedených v článkoch 8 a 10.

2. Správca vymenovaný súdom, ktorý má právomoc podľa článku 3 ods. 2, môže v akomkoľvek inom členskom štáte prostredníctvom súdu alebo mimo súdu požadovať, aby sa z územia štátu, v ktorom sa začalo konanie, hnutelný majetok po začatí insolvenčného konania premiestnil na územie tohto iného členského štátu. Správca môže začať aj konanie na zrušenie úkonu, ktoré je v záujme veriteľov.

3. Pri výkone svojich právomocí správca dodržiava zákony členského štátu, na ktorého území mieni konať, najmä vzhľadom na postupy na speňaženie majetku. Medzi tieto právomoci nesmú patriť donucovacie opatrenia, pokiaľ neboli nariadené súdom uvedeného členského štátu, ani právo rozhodovať v súdnych konaniach alebo sporoch.

Článok 22

Doklad o vymenovaní správcu

Dokladom o vymenovaní správcu bude overená kópia pôvodného menovacieho dekrétu alebo akéhokoľvek iného potvrdenia vydaného súdom, ktorý má príslušnú právomoc.

Môže sa vyžadovať preklad do úradného jazyka alebo jedného z úradných jazykov členského štátu, na ktorého území mieni konať. Nevyžaduje sa žiadne úradné overenie ani iná podobná formálna požiadavka.

Článok 23

Vrátenie a pridelenie podielu

1. Veriteľ, ktorý po začatí konania uvedeného v článku 3 ods. 1 akýmkoľvek spôsobom, najmä vymáhaním, získa celkové alebo čiastočné uspokojenie svojej pohľadávky voči majetku patriacemu dlžníkovi nachádzajúcemu sa na území iného členského štátu, vráti to, čo získal, správcovi za podmienok uvedených v článkoch 8 a 10.

2. Aby sa zabezpečilo rovnaké zaobchádzanie s veriteľmi, veriteľ, ktorý v priebehu insolvenčného konania získa výnos z jeho pohľadávky, sa bude na výplatách uskutočnených v iných konaniach podieľať len vtedy, ak všetci ostatní veritelia s rovnakým poradím alebo v tej istej kategórii v týchto konaniach získajú rovnocenný výnos.

Článok 24

Vytvorenie insolvenčných registrov

1. Členské štáty vytvoria a vedú na svojom území jeden alebo viacero registrov, v ktorých sa uverejňujú informácie týkajúce sa insolvenčných konaní (ďalej len „insolvenčné registre“). Tieto informácie sa uverejňujú čo najskôr po začatí takéhoto konania.

2. Informácie uvedené v odseku 1 sa sprístupnia verejnosti za podmienok ustanovených v článku 27 a zahŕňajú (ďalej len „povinné informácie“):

- a) dátum začatia insolvenčného konania;
- b) súd, ktorý rozhoduje o začatí insolvenčného konania a spisovú značku veci, ak existuje;
- c) druh začatého insolvenčného konania uvedený v prílohe A a prípadne akýkoľvek relevantný poddruh takéhoto začatého konania podľa vnútroštátneho práva;
- d) či je právomoc na začatie konania založená na článku 3 ods. 1, 2 alebo 4;
- e) ak je dlžníkom spoločnosť alebo právnická osoba, názov dlžníka, registračné číslo, registrované sídlo alebo poštovú adresu, ak je iná ako adresa sídla;
- f) ak je dlžníkom fyzická osoba, či je, alebo nie je samostatne zárobkovo činnou osobou, meno dlžníka, registračné číslo, ak existuje, a poštovú adresu alebo ak je adresa dlžníka chránená, miesto a dátum narodenia dlžníka;
- g) meno, poštovú adresu alebo e-mailovú adresu prípadného správcu vymenovaného v konaní;
- h) prípadnú lehotu na prihlasovanie pohľadávok alebo odkaz na kritériá výpočtu tejto lehoty;
- i) dátum ukončenia prípadného hlavného insolvenčného konania;
- j) súd, na ktorý sa môže podať opravný prostriedok voči rozhodnutiu o začatí insolvenčného konania v súlade s článkom 5, a prípadne lehotu, v ktorej sa má takýto opravný prostriedok podať, alebo odkaz na kritériá na výpočet tejto lehoty.

3. Odsek 2 nesmie členským štátom brániť, aby do svojich národných insolvenčných registrov zahrnuli dokumenty alebo ďalšie informácie, ako napríklad vylúčenia členov štatutárneho orgánu v súvislosti s insolvenčným konaním.

4. Členské štáty nie sú povinné uvádzať v insolvenčných registroch informácie uvedené v odseku 1 tohto článku týkajúce sa fyzických osôb, ktoré nie sú samostatne zárobkovo činnými osobami, ani zverejniť takéto informácie prostredníctvom systému prepojenia týchto registrov, ak sú známi zahraniční veritelia o skutočnostiach uvedených v odseku 2 písm. j) tohto článku informovaní podľa článku 54.

Ak členský štát využije možnosť uvedenú v prvom pododseku, insolvenčným konaním nie sú dotknuté pohľadávky zahraničných veriteľov, ktorí nedostali informácie uvedené v prvom pododseku.

5. Uverejnenie informácií v registroch podľa tohto nariadenia nemá žiadne iné právne účinky, než tie, ktoré sú ustanovené vo vnútroštátnom práve a v článku 55 ods. 6.

Článok 25

Vzájomné prepojenie insolvenčných registrov

1. Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov zriadi decentralizovaný systém, ktorý zabezpečí vzájomné prepojenie insolvenčných registrov. Tento systém bude pozostávať z insolvenčných registrov a z Európskeho portálu elektronickej justície, ktorý bude slúžiť ako centrálny elektronický verejný prístupový bod k informáciám v systéme. Systém umožní vyhľadávanie vo všetkých úradných jazykoch inštitúcií Unie s cieľom sprístupniť povinné informácie a akékoľvek iné dokumenty alebo informácie, ktoré obsahujú insolvenčné registre a ktoré sa členské štáty rozhodnú sprístupniť prostredníctvom Európskeho portálu elektronickej justície.

2. Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov prijme v súlade s postupom uvedeným v článku 87 do ... (*):

- a) technické špecifikácie, ktoré vymedzujú metódy elektronickej komunikácie a výmeny informácií na základe určenej špecifikácie rozhrania systému vzájomného prepojenia insolvenčných registrov;
- b) technické opatrenia na zabezpečenie minimálnych bezpečnostných noriem v oblasti informačných technológií na komunikáciu a šírenie informácií v rámci systému vzájomného prepojenia insolvenčných registrov;
- c) minimálne kritériá pre službu vyhľadávania na Európskom portáli elektronickej justície na základe informácií uvedených v článku 24;
- d) minimálne kritériá na zobrazovanie výsledkov tohto vyhľadávania na základe informácií uvedených v článku 24;
- e) prostriedky a technické požiadavky na dostupnosť služieb, ktoré poskytuje systém vzájomného prepojenia insolvenčných registrov, a
- f) glosár so základným vysvetlením vnútroštátnych insolvenčných konaní, ktorých zoznam je uvedený v prílohe A.

Článok 26

Náklady na vytvorenie a vzájomné prepojenie insolvenčných registrov

1. Vytvorenie, údržba a budúci vývoj systému vzájomného prepojenia insolvenčných registrov sa financuje zo všeobecného rozpočtu Únie.

2. Každý členský štát znáša náklady spojené s vytvorením a prispôbením svojich národných insolvenčných registrov na účely zabezpečenia ich interoperability s Európskym portálom elektronickej justície, ako aj náklady na správu, prevádzku a údržbu týchto registrov. Tým nie je dotknutá možnosť žiadať v rámci finančných programov Únie o granty na podporu takýchto činností.

Článok 27

Podmienky prístupu k informáciám prostredníctvom systému vzájomného prepojenia

1. Členské štáty zabezpečia, aby povinné informácie uvedené v článku 24 ods. 2 písm. a) až j) boli bezodplatne k dispozícii prostredníctvom systému vzájomného prepojenia insolvenčných registrov.

(*) Ú. v.: vložte, prosím, dátum: 48 mesiacov po nadobudnutí účinnosti tohto nariadenia.

2. Toto nariadenie nebráni členským štátom, aby za prístup k dokumentom či ďalším informáciám uvedeným v článku 24 ods. 3 prostredníctvom systému vzájomného prepojenia insolvenčných registrov účtovali primeraný poplatok.

3. Členské štáty môžu prístup k povinným informáciám týkajúcim sa fyzických osôb, ktoré nie sú samostatne zárobkovo činnými osobami, a týkajúcim sa fyzických osôb, ktoré sú samostatne zárobkovo činnými osobami, ak insolvenčné konanie nesúvisí s touto ich činnosťou, podmieniť okrem minimálnych kritérií uvedených v článku 25 ods. 2 písm. c) doplnujúcimi kritériami vyhľadávania týkajúcimi sa dlžníka.

4. Členské štáty môžu vyžadovať, aby sa prístup k informáciám uvedeným v odseku 3 podmienil podaním žiadosti príslušnému orgánu. Členské štáty môžu prístup podmieniť overením existencie oprávneného záujmu o prístup k takýmto informáciám. Žiadateľ má možnosť podať žiadosť o informácie elektronicky na štandardnom formulári prostredníctvom Európskeho portálu elektronickej justície. Ak sa požaduje preukázanie oprávneného záujmu, žiadateľ môže svoju žiadosť zdôvodniť elektronickými kópiami príslušných dokumentov. Príslušný orgán poskytne žiadateľovi odpoveď do troch pracovných dní.

Žiadateľ nie je povinný poskytnúť preklad dokumentov, ktorými zdôvodňuje svoju žiadosť, ani hradiť prípadné náklady príslušného orgánu na ich preklad.

Článok 28

Uverejňovanie v inom členskom štáte

1. Správca alebo dlžník s právom zaobchádzať s majetkom požiada, aby sa oznam o rozhodnutí o začatí insolvenčného konania a v prípade potreby aj oznam o rozhodnutí o vymenovaní správcu uverejnili v ktoromkoľvek inom členskom štáte, v ktorom sa nachádza podnik dlžníka, a to v súlade s postupmi uverejňovania stanovenými v tomto členskom štáte. V takomto oznámení sa uvedie v prípade potreby vymenovaný správca, ako aj skutočnosť, či sa uplatňuje pravidlo o právomoci podľa článku 3 ods. 1 alebo 2.

2. Správca alebo dlžník s právom zaobchádzať s majetkom môže požiadať, aby sa informácie uvedené v odseku 1 uverejnili v ktoromkoľvek inom členskom štáte, ak to správca alebo dlžník s právom zaobchádzať s majetkom považuje za potrebné, a to v súlade s postupmi uverejňovania stanovenými v tomto členskom štáte.

Článok 29

Registrácia vo verejných registroch iného členského štátu

1. Ak právo členského štátu, v ktorom sa nachádza podnik dlžníka, pričom tento podnik bol zapísaný do verejného registra tohto členského štátu, alebo právo členského štátu, v ktorom sa nachádza nehnuteľnosť, ktorá patrí dlžníkovi, vyžaduje, aby sa informácie o začatí insolvenčného konania uvedené v článku 28 uverejnili v katastri nehnuteľností, obchodnom registri alebo v akomkoľvek inom verejnom registri, správca alebo dlžník s právom zaobchádzať s majetkom prijme všetky potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť takúto registráciu.

2. Správca alebo dlžník s právom zaobchádzať s majetkom môže požiadať o takúto registráciu v ktoromkoľvek inom členskom štáte za predpokladu, že právo členského štátu, v ktorom sa register vedie, takúto registráciu umožňuje.

Článok 30

Náklady

Náklady na uverejnenie a registráciu podľa článkov 28 a 29 sa považujú za trovy konania.

Článok 31

Splnenie záväzku dlžníkovi

1. Ak sa v niektorom členskom štáte splatí záväzok v prospech dlžníka, ktorý je predmetom insolvenčného konania začatého v inom členskom štáte, pričom tento záväzok sa mal splatiť v prospech správcu v tomto konaní, potom sa záväzok tejto osoby, ak o začatí konania nevedela, považuje za vyrovnaný.
2. Ak sa takýto záväzok splní pred uverejnením v zmysle článku 28, potom ak neexistuje dôkaz o opaku, sa predpokladá, že osoba plniaca záväzok nevedela o začatí insolvenčného konania. Ak sa takýto záväzok splní po tomto uverejnení, potom ak neexistuje dôkaz o opaku, sa predpokladá, že osoba plniaca záväzok o začatí konania vedela.

Článok 32

Uznávanie a vykonateľnosť iných súdnych rozhodnutí

1. Súdne rozhodnutia vynesené súdom, ktorého rozhodnutie o začatí konania sa uznáva v súlade s článkom 19 a ktoré sa týkajú priebehu a ukončenia insolvenčného konania a súdom schválených vyrovnaní, sa budú taktiež uznávať bez ďalších formalít. Takéto rozhodnutia sa vykonajú v súlade s článkami 39 až 44 a 47 až 57 nariadenia (EÚ) č. 1215/2012.

Prvý pododsek sa vzťahuje aj na rozhodnutia, ktoré priamo vyplývajú z insolvenčného konania a ktoré s týmto konaním úzko súvisia, a to aj v prípade, že ich vynesie iný súd.

Prvý pododsek sa vzťahuje aj na rozhodnutia, ktoré sa týkajú ochranných opatrení prijatých po podaní žiadosti o začatie insolvenčného konania alebo v súvislosti s ňou.

2. Uznávanie a výkon iných rozhodnutí než tých, čo sa uvádzajú v odseku 1 tohto článku, sa riadi nariadením (EÚ) č. 1215/2012, ak sa uvedené nariadenie uplatňuje.

Článok 33

Verejná politika

Každý členský štát môže odmietnuť uznať insolvenčné konanie začaté v inom členskom štáte alebo vymáhať výkon súdneho rozhodnutia vyneseneho v súvislosti s takýmto konaním, ak by účinky takéhoto uznávania alebo vymáhania boli v zjavnom rozpore s verejnou politikou tohto štátu, predovšetkým pokiaľ ide o jej základné zásady alebo ústavné práva a slobody jednotlivca.

KAPITOLA III

VEDĽAJŠIE INSOLVENČNÉ KONANIE

Článok 34

Začatie konania

Ak súd členského štátu začne hlavné insolvenčné konanie, ktoré sa uzná v inom členskom štáte, súd tohto iného členského štátu, ktorý má právomoc podľa článku 3 ods. 2, môže začať vedľajšie insolvenčné konanie v súlade s ustanoveniami tejto kapitoly. Ak sa v hlavnom insolvenčnom konaní určilo, že dlžník je platobne neschopný, jeho platobná neschopnosť sa opätovne neskúma v členskom štáte, v ktorom sa môže začať vedľajšie insolvenčné konanie. Účinky vedľajšieho insolvenčného konania sú obmedzené na majetok dlžníka nachádzajúci sa na území členského štátu, v ktorom sa takéto konanie začalo.

Článok 35

Rozhodné právo

Ak v tomto nariadení nie je stanovené inak, vedľajšie insolvenčné konanie sa riadi právom členského štátu, na ktorého území sa vedľajšie insolvenčné konanie začne.

Článok 36

Právo dať prísľub s cieľom predísť začatiu vedľajšieho insolvenčného konania

1. S cieľom vyhnúť sa začatiu vedľajšieho insolvenčného konania môže dať správca v hlavnom insolvenčnom konaní v súvislosti s majetkom nachádzajúcim sa v členskom štáte, v ktorom by sa mohlo začať vedľajšie insolvenčné konanie, jednostranný prísľub (ďalej len „prísľub“), že pri rozdeľovaní tohto majetku alebo výťažku získaného jeho speňažením bude dodržiavať práva týkajúce sa rozdeľovania a priority rozdeľovania výťažku podľa vnútroštátneho práva, ktoré by veritelia mali, ak by sa v uvedenom členskom štáte začalo vedľajšie insolvenčné konanie. V prísľube sa uvedú konkrétne skutkové tvrdenia, na ktorých sa prísľub zakladá, najmä pokiaľ ide o hodnotu majetku nachádzajúceho sa v dotknutom členskom štáte a možnosti jeho speňaženia.
2. Ak sa v súlade s týmto článkom dal prísľub, právom rozhodným pre rozdelenie výťažku zo speňaženia majetku uvedeného v odseku 1, poradie pohľadávok veriteľov, ako aj pre práva veriteľov vo vzťahu k majetku uvedenému v odseku 1 je právo členského štátu, v ktorom sa mohlo začať vedľajšie insolvenčné konanie. Rozhodujúcim momentom určenia majetku uvedeného v odseku 1 je moment, keď sa prísľub dal.
3. Prísľub sa dá v úradnom jazyku alebo v jednom z úradných jazykov členského štátu, v ktorom sa mohlo začať vedľajšie insolvenčné konanie, alebo ak je v tomto členskom štáte viacero úradných jazykov, v úradnom jazyku alebo v jednom z úradných jazykov miesta, v ktorom sa mohlo začať vedľajšie insolvenčné konanie.
4. Prísľub sa dá písomne. Vzťahujú sa naň akékoľvek ďalšie požiadavky štátu, v ktorom sa začalo hlavné insolvenčné konanie, na formu a prípadné požiadavky na rozdelenie majetku a výťažku.
5. Prísľub schvaľujú známi miestni veritelia. Na schválenie prísľubu sa uplatňujú tiež pravidlá kvalifikovanej väčšiny a hlasovania, ktoré sa uplatňujú na schválenie reštrukturalizačných plánov podľa práva členského štátu, v ktorom sa mohlo začať vedľajšie insolvenčné konanie. Ak to vnútroštátne právo umožňuje, veritelia musia mať možnosť hlasovať diaľkovými komunikačnými prostriedkami. Správca informuje známych miestnych veriteľov o prísľube, pravidlách a postupocho jeho schválenia a o schválení alebo zamietnutí prísľubu.
6. Prísľub daný a schválený v súlade s týmto článkom je vo vzťahu ku konkurznej podstate záväzný. Ak sa v súlade s článkami 37 a 38 začne vedľajšie insolvenčné konanie, správca v hlavnom insolvenčnom konaní prevedie všetok majetok, ktorý presunul z územia uvedeného členského štátu po tom, čo bol daný prísľub, alebo v prípade, že tento majetok už bol speňažený, výťažok z neho správcovi vo vedľajšom insolvenčnom konaní.
7. Ak dal správca prísľub, informuje miestnych veriteľov o zamýšľanom rozdelení majetku a výťažku, a to pred rozdelením majetku a výťažku uvedených v odseku 1. Ak tieto informácie nie sú v súlade s podmienkami prísľubu alebo rozhodným právom, ktorýkoľvek miestny veriteľ môže proti takémuto rozdeleniu majetku a výťažku podať opravný prostriedok na súdoch členského štátu, v ktorom sa začalo hlavné insolvenčné konanie, s cieľom získať príslušnú časť rozdeľovaného majetku a výťažku v súlade s podmienkami prísľubu a rozhodným právom. V takýchto prípadoch nedôjde k rozdeleniu, pokiaľ súd nerozhodne o opravnom prostriedku.
8. Miestni veritelia môžu na súdy členského štátu, v ktorom sa začalo hlavné insolvenčné konanie, podať návrh, aby sa správcovi v hlavnom insolvenčnom konaní uložila povinnosť prijať akékoľvek vhodné opatrenia potrebné na zabezpečenie súladu s podmienkami prísľubu dostupnými podľa práva štátu, v ktorom sa začalo hlavné insolvenčné konanie.

9. Miestni veritelia sa môžu tiež obrátiť na súdy členského štátu, v ktorom by sa mohlo začať vedľajšie insolvenčné konanie, so žiadosťou, aby súd prijal predbežné alebo ochranné opatrenia, aby sa zabezpečilo, že správca bude dodržiavať podmienky príslubu.

10. Správca zodpovedá za akúkoľvek škodu, ktorá bola spôsobená miestnym veriteľom v dôsledku toho, že nedodržiaval povinnosti a požiadavky stanovené v tomto článku.

11. Na účely tohto článku sa za miestneho veriteľa považuje orgán usadený v členskom štáte, v ktorom by sa mohlo začať vedľajšie insolvenčné konanie a ktorý je podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/94/ES ⁽¹⁾ povinný zaručiť výplatu neuspokojených nárokov zamestnancov vyplývajúcich z pracovnoprávnych zmlúv alebo pracovnoprávnych vzťahov, ak sa tak ustanovuje vo vnútroštátnom práve.

Článok 37

Právo žiadať o začatie vedľajšieho insolvenčného konania

1. O začatie vedľajšieho insolvenčného konania môže požiadať:

a) správca v hlavnom insolvenčnom konaní;

b) akákoľvek iná osoba alebo orgán oprávnený žiadať o začatie insolvenčného konania podľa práva členského štátu, na ktorého území sa o začatie vedľajšieho insolvenčného konania žiada.

2. Ak sa príslub stal záväzný v súlade s článkom 36, žiadosť o začatie vedľajšieho insolvenčného konania sa musí podať v lehote 30 dní od doručenia oznámenia o schválení príslubu.

Článok 38

Rozhodnutie o začatí vedľajšieho insolvenčného konania

1. Súd, na ktorý bola podaná žiadosť o začatie vedľajšieho insolvenčného konania, o tom bezodkladne informuje správcu alebo dlžníka s právom zaobchádzať s majetkom v hlavnom insolvenčnom konaní a poskytne mu možnosť byť v súvislosti s touto žiadosťou vypočutý.

2. Ak dal správca v hlavnom insolvenčnom konaní príslub podľa článku 36, súd uvedený v odseku 1 tohto článku na žiadosť správcu nezačne vedľajšie insolvenčné konanie, ak je presvedčený, že príslub primerane chráni všeobecné záujmy miestnych veriteľov.

3. Ak bolo nariadené dočasné prerušenie konania, v ktorom dochádza k individuálnemu vymáhaniu nárokov, aby sa mohli uskutočniť rokovania medzi dlžníkom a jeho veriteľmi, môže súd na žiadosť správcu alebo dlžníka s právom zaobchádzať s majetkom odložiť začatie vedľajšieho insolvenčného konania najviac o tri mesiace, ak sa prijali vhodné opatrenia na ochranu záujmov miestnych veriteľov.

Súd uvedený v odseku 1 môže nariadiť ochranné opatrenia na ochranu záujmov miestnych veriteľov tým, že zakáže správcovi alebo dlžníkovi s právom zaobchádzať s majetkom premiestniť akýkoľvek majetok, ktorý sa nachádza v členskom štáte, v ktorom sa nachádza jeho podnik, alebo s ním zaobchádzať, pokiaľ sa tak nedeje v rámci bežnej podnikateľskej činnosti. Súd tiež môže nariadiť iné opatrenia na ochranu záujmu miestnych veriteľov počas prerušenia, pokiaľ to nie je v rozpore s vnútroštátnymi normami občianskeho práva procesného.

Súd odklad začatia vedľajšieho insolvenčného konania zruší bez návrhu alebo na žiadosť ktoréhokoľvek veriteľa, ak sa počas prerušenia v rámci rokovania podľa prvého pododseku uzavrela dohoda.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/94/ES z 22. októbra 2008 o ochrane zamestnancov pri platobnej neschopnosti ich zamestnávateľa (Ú. v. EÚ L 283, 28.10.2008, s. 36).

Súd môže odklad zrušiť bez návrhu alebo na žiadosť ktoréhokoľvek veriteľa, ak by ďalším odkladom boli poškodené práva veriteľov, najmä ak sa rokovania prerušili alebo je zrejmé, že pravdepodobne budú neúspešné, alebo ak správca alebo dlžník s právom zaobchádzať s majetkom porušil zákaz zaobchádzať so svojím majetkom alebo zákaz premiestniť ho z územia členského štátu, na ktorom sa nachádza jeho podnik.

4. Na žiadosť správcu v hlavnom insolvenčnom konaní môže súd uvedený v odseku 1 začať druh insolvenčného konania, ktorý je uvedený v prílohe A a ktorý je iný než pôvodne požadované insolvenčné konanie, ak sú splnené podmienky začatia tohto iného druhu konania podľa vnútroštátneho práva a ak je tento druh konania najvhodnejší z hľadiska záujmov miestnych veriteľov a zabezpečenia súladu medzi hlavným a vedľajším insolvenčným konaním. Uplatní sa druhá veta článku 34.

Článok 39

Súdne preskúmanie rozhodnutia o začatí vedľajšieho insolvenčného konania

Správca v hlavnom insolvenčnom konaní môže na súde členského štátu, v ktorom sa začalo vedľajšie insolvenčné konanie, podať opravný prostriedok proti rozhodnutiu o začatí vedľajšieho insolvenčného konania, a to z toho dôvodu, že súd nedodrжал podmienky a požiadavky uvedené v článku 38.

Článok 40

Preddavok na trovy konania

Ak právo členského štátu, na ktorého území sa žiada o začatie vedľajšieho insolvenčného konania, vyžaduje, aby dlžník mal majetok postačujúci na úplné alebo čiastočné pokrytie trov konania, súd po prijatí takejto žiadosti môže od žiadateľa vyžadovať zloženie preddavku na úhradu trov konania alebo poskytnutie vhodnej záruky.

Článok 41

Spolupráca a komunikácia medzi správcami

1. Správca v hlavnom insolvenčnom konaní a správca alebo správcovia vo vedľajšom insolvenčnom konaní týkajúcom sa toho istého dlžníka navzájom spolupracujú, pokiaľ je táto spolupráca zlučiteľná s pravidlami, ktoré sa vzťahujú na príslušné konanie. Táto spolupráca môže mať pritom akúkoľvek formu vrátane uzavretia dohôd alebo protokolov.

2. Správcovia pri vykonávaní spolupráce podľa odseku 1:

- a) si hneď, ako je to možné, navzájom vymenia všetky informácie, ktoré môžu byť relevantné pre iné konania, najmä informácie o stave prihlasovania a overovania pohľadávok a o všetkých opatreniach zameraných na záchranu dlžníka alebo reštrukturalizáciu dlžníka, alebo na ukončenie konania, a to za predpokladu, že boli prijaté náležité opatrenia na ochranu dôverných informácií;
- b) preskúmajú možnosti reštrukturalizácie dlžníka, a ak taká možnosť existuje, koordinujú prípravu a realizáciu reštrukturalizačného plánu;
- c) koordinujú výkon speňažovania alebo používania majetku a záležitostí dlžníka; správca vo vedľajšom insolvenčnom konaní poskytne správcovi v hlavnom insolvenčnom konaní včas príležitosť na predloženie návrhov na speňaženie alebo používanie majetku vo vedľajšom insolvenčnom konaní.

3. Odseky 1 a 2 sa primerane uplatnia v prípadoch, keď v rámci hlavného alebo vedľajšieho insolvenčného konania alebo v rámci akýchkoľvek územných insolvenčných konaní týkajúcich sa toho istého dlžníka a začatých v rovnakom čase má dlžník naďalej právo zaobchádzať so svojím majetkom.

Článok 42

Spolupráca a komunikácia medzi súdmi

1. V záujme uľahčenia koordinácie hlavného, územného a vedľajšieho insolvenčného konania týkajúceho sa toho istého dlžníka súd, na ktorý bola podaná žiadosť o začatie insolvenčného konania alebo ktorý takéto konanie začal, spolupracuje s akýmkoľvek iným súdom, na ktorom bola podaná žiadosť o začatie insolvenčného konania alebo ktorý takéto konanie začal, pokiaľ je táto spolupráca zlučiteľná s pravidlami, ktoré sa vzťahujú na každé z týchto konaní. Na tento účel môžu súdy v prípade potreby vymenovať nezávislú osobu alebo orgán, ktoré budú konať podľa ich pokynov, a to pod podmienkou, že je to zlučiteľné s pravidlami, ktoré sa na ne vzťahujú.
2. Pri vykonávaní spolupráce podľa odseku 1 môžu súdy alebo akákoľvek vymenovaná osoba alebo orgán konajúci v ich mene podľa odseku 1 medzi sebou priamo komunikovať alebo navzájom od seba priamo požadovať informácie alebo pomoc, pokiaľ táto komunikácia rešpektuje procesné práva účastníkov konaní, ako aj dôverný charakter informácií.
3. Spolupráca uvedená v odseku 1 môže prebiehať akýmkoľvek spôsobom, ktorý súd považuje za vhodný. Môže sa týkať predovšetkým:
 - a) koordinácie pri vymenovaní správcov;
 - b) oznamovania informácií akýmkoľvek prostriedkami, ktoré súd považuje za vhodné;
 - c) koordinácie v oblasti spravovania majetku a záležitostí dlžníka a dohľadu nad nimi;
 - d) koordinácie vedenia pojednávani;
 - e) koordinácie pri schvaľovaní protokolov v prípade potreby.

Článok 43

Spolupráca a komunikácia medzi správcami a súdmi

1. V záujme uľahčenia koordinácie hlavného, územného a vedľajšieho insolvenčného konania začatého v súvislosti s rovnakým dlžníkom:
 - a) správca v hlavnom insolvenčnom konaní spolupracuje a komunikuje s každým súdom, na ktorý bola podaná žiadosť o začatie vedľajšieho insolvenčného konania alebo ktorý takéto konanie začal;
 - b) správca v územnom alebo vo vedľajšom insolvenčnom konaní spolupracuje a komunikuje so súdom, na ktorý bola podaná žiadosť o začatie hlavného insolvenčného konania alebo ktorý takéto konanie začal, a
 - c) správca v územnom alebo vo vedľajšom insolvenčnom konaní spolupracuje a komunikuje so súdom, na ktorý bola podaná žiadosť o začatie iného územného alebo vedľajšieho insolvenčného konania alebo ktorý takéto konanie začal,v rozsahu, v akom je takáto spolupráca a komunikácia zlučiteľná s pravidlami, ktoré sa vzťahujú na každé z týchto konaní, a nepredstavuje konflikt záujmov.
2. Spolupráca uvedená v odseku 1 môže prebiehať akýmkoľvek náležitým spôsobom, napríklad spôsobom uvedeným v článku 42 ods. 3.

Článok 44

Náklady na spoluprácu a komunikáciu

Požiadavky stanovené v článkoch 42 a 43 nesmú viesť k tomu, aby si súdy navzájom účtovali náklady na spoluprácu a komunikáciu.

Článok 45

Uplatňovanie práv veriteľov

1. Každý veriteľ môže prihlásiť svoju pohľadávku v hlavnom insolvenčnom konaní a v akomkoľvek vedľajšom insolvenčnom konaní.

2. Správcovia v hlavnom a akomkoľvek vedľajšom insolvenčnom konaní prihlásia do iných konaní pohľadávky, ktoré už boli prihlásené do konania, pre ktoré boli vymenovaní, za predpokladu, že to slúži záujmom veriteľov v tomto konaní, pričom veritelia majú právo voči takémuto prihláseniu odporovať alebo odvolať prihlásenie ich pohľadávok, ak to rozhodné právo umožňuje.

3. Správca v hlavnom alebo vo vedľajšom insolvenčnom konaní je oprávnený zúčastniť sa na iných konaniach na tom istom základe ako veriteľ, najmä zúčastňovať sa na schôdzkach veriteľov.

Článok 46

Prerušenie procesu speňažovania majetku

1. Súd, ktorý začal vedľajšie insolvenčné konanie, úplne alebo čiastočne preruší proces speňažovania majetku po prijatí žiadosti od správcu v hlavnom insolvenčnom konaní. V takomto prípade môže od správcu v hlavnom insolvenčnom konaní požadovať, aby prijal akékoľvek vhodné opatrenie na zaručenie záujmov veriteľov vo vedľajšom insolvenčnom konaní a jednotlivých tried veriteľov. Takúto žiadosť správcu možno zamietnuť, len ak to očividne nie je v záujme veriteľov v hlavnom insolvenčnom konaní. Takéto prerušenie procesu speňažovania majetku sa môže nariadiť na obdobie nepresahujúce tri mesiace. Po uplynutí tejto lehoty prerušenie môže pokračovať alebo sa môže predĺžiť o podobné obdobie.

2. Súd uvedený v odseku 1 ukončí prerušenie procesu speňažovania majetku:

- a) na žiadosť správcu v hlavnom insolvenčnom konaní;
- b) na vlastný podnet, na žiadosť veriteľa alebo na žiadosť správcu vo vedľajšom insolvenčnom konaní, ak sa zdá, že toto opatrenie už nie je opodstatnené, predovšetkým z hľadiska záujmov veriteľov v hlavnom insolvenčnom konaní alebo vo vedľajšom insolvenčnom konaní.

Článok 47

Právomoc správcu navrhovať reštrukturalizačné plány

1. Ak právo členského štátu, v ktorom sa začalo vedľajšie insolvenčné konanie, umožňuje, aby sa takéto konanie ukončilo bez likvidácie na základe reštrukturalizačného plánu, vyrovnania alebo porovnateľného opatrenia, je v súlade s postupom tohto členského štátu oprávnený navrhnúť takéto opatrenie správca v hlavnom insolvenčnom konaní.

2. Akékoľvek obmedzenie práv veriteľov vyplývajúce z opatrenia uvedeného v odseku 1, ktoré je navrhnuté vo vedľajšom insolvenčnom konaní, ako napríklad pozastavenie platieb alebo odpustenie dlhu, nesmie mať bez súhlasu všetkých ostatných dotknutých veriteľov účinok na majetok dlžníka, na ktorý sa toto konanie nevzťahuje.

Článok 48

Vplyv ukončenia insolvenčného konania

1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 49, ukončenie insolvenčného konania nebráni pokračovaniu iného insolvenčného konania týkajúceho sa toho istého dlžníka, ktoré v tom čase ešte prebieha.

2. Ak by insolvenčné konanie týkajúce sa právnickej osoby alebo spoločnosti v členskom štáte registrovaného sídla tejto osoby alebo spoločnosti zahŕňalo zrušenie tejto právnickej osoby alebo spoločnosti, uvedená právnická osoba alebo spoločnosť neprestáva existovať až dovtedy, kým sa neukončí akékoľvek iné insolvenčné konanie týkajúce sa toho istého dlžníka alebo kým správca alebo správcovia v tomto konaní nedajú súhlas na zrušenie.

Článok 49

Majetok zostávajúci vo vedľajšom insolvenčnom konaní

Ak sa speňažením majetku vo vedľajších insolvenčných konaniach podarí uspokojiť všetky nároky v nich pripustené, správca vymenovaný v tomto konaní okamžite odovzdá všetok zostávajúci majetok správcovi v hlavnom insolvenčnom konaní.

Článok 50

Neskoršie začatie hlavného insolvenčného konania

Ak sa konanie uvedené v článku 3 ods. 1 začne po začatí konania uvedeného v článku 3 ods. 2 v inom členskom štáte, potom pre konanie začaté ako prvé platia články 41, 45, 46, 47 a 49, pokiaľ to stav tohto konania umožňuje.

Článok 51

Konverzia vedľajšieho insolvenčného konania

1. Na žiadosť správcu v hlavnom insolvenčnom konaní môže súd členského štátu, v ktorom sa začalo vedľajšie insolvenčné konanie, nariadiť konverziu vedľajšieho insolvenčného konania na iný druh insolvenčného konania, ktorý je uvedený v prílohe A, ak sú splnené podmienky začatia uvedeného druhu konania podľa vnútroštátneho práva a ak je daný druh konania najvhodnejší, pokiaľ ide o záujmy miestnych veriteľov a zabezpečenie súladu medzi hlavným a vedľajším insolvenčným konaním.

2. Súd môže pri posudzovaní žiadosti uvedenej v odseku 1 požadovať informácie od správcov zúčastňujúcich sa na oboch konaniach.

Článok 52

Ochranné opatrenia

Ak súd členského štátu, ktorý má právomoc podľa článku 3 ods. 1, vymenuje predbežného správcu, aby zabezpečil ochranu majetku dlžníka, tento predbežný správca je oprávnený požiadať o akékoľvek opatrenia potrebné na zabezpečenie a ochranu majetku dlžníka umiestneného v inom členskom štáte na základe práva tohto členského štátu a počas obdobia trvajúceho od podania žiadosti o začatie insolvenčného konania až do vydania rozhodnutia o začatí tohto konania.

KAPITOLA IV

POSKYTOVANIE INFORMÁCIÍ VERITEĽOM A PRIHLASOVANIE ICH POHLADÁVOK

Článok 53

Právo prihlasovať pohľadávky

Každý zahraničný veriteľ môže prihlásiť svoje pohľadávky do insolvenčného konania prostredníctvom akýchkoľvek komunikačných prostriedkov, ktoré sú prípustné podľa práva štátu, v ktorom sa konanie začalo. Na samotné prihlasovanie pohľadávok sa nevyžaduje zastúpenie advokátom ani iným príslušníkom právnického povolania.

Článok 54

Povinnosť informovať veriteľov

1. Hneď po začatí insolvenčného konania v členskom štáte súd tohto štátu s príslušnou právomocou alebo správca vymenovaný týmto súdom okamžite informuje známych zahraničných veriteľov.

2. Súčasťou informácie uvedenej v odseku 1, poskytnutej prostredníctvom individuálneho oznamu, sú časové lehoty, pokuty stanovené v súvislosti s týmito časovými lehotami, označenie orgánu alebo úradu oprávneného prijímať prihlášky pohľadávok a všetky iné stanovené opatrenia. V tomto ozname sa musí uviesť aj to, či veritelia, ktorých pohľadávky sú prednostné alebo kryté vecným právom, musia svoje pohľadávky prihlasovať. K oznamu sa pripojí aj kópia štandardného formulára prihlášky pohľadávok uvedeného v článku 55 alebo informácie o tom, kde je takýto formulár k dispozícii.

3. Informácie uvedené v odsekoch 1 a 2 tohto článku sa poskytujú prostredníctvom štandardného formulára, ktorý sa ustanoví v súlade s článkom 88. Formulár sa uverejní na Európskom portáli elektronickej justície a má názov Oznam o insolvenčnom konaní, pričom tento názov je uvedený vo všetkých úradných jazykoch inštitúcií Únie. Formulár sa zasiela v úradnom jazyku štátu, v ktorom sa konanie začalo, alebo ak je v danom členskom štáte viacero úradných jazykov, v úradnom jazyku alebo v jednom z úradných jazykov miesta, v ktorom sa insolvenčné konanie začalo, alebo v inom jazyku, ktorý daný štát uviedol ako ním akceptovateľný v súlade s článkom 55 ods. 5, a to za predpokladu, že tomuto jazyku budú zahraniční veritelia lepšie rozumieť.

4. V insolvenčnom konaní voči fyzickej osobe, ktorá nie je samostatne zárobkovo činnou osobou, nie je použitie štandardného formulára uvedeného v tomto článku povinné, ak sa od veriteľov nevyžaduje prihlásenie ich pohľadávok na zohľadnenie týchto pohľadávok v konaní.

Článok 55

Postup prihlasovania pohľadávok

1. Každý zahraničný veriteľ môže prihlásiť svoju pohľadávku prostredníctvom štandardného formulára prihlášky pohľadávok, ktorý sa ustanoví v súlade s článkom 88. Uvedený formulár má názov Prihláška pohľadávok, pričom tento názov je uvedený vo všetkých úradných jazykoch inštitúcií Únie.

2. Štandardný formulár prihlášky pohľadávok uvedený v odseku 1 obsahuje tieto informácie:

- a) meno/názov, poštovú adresu, prípadnú e-mailovú adresu, prípadné osobné identifikačné číslo a bankové údaje zahraničného veriteľa uvedeného v odseku 1;
- b) sumu pohľadávky s uvedením istiny a prípadne úroku, ako aj dátum, ku ktorému pohľadávka vznikla, a dátum jej splatnosti, ak je odlišný;
- c) ak je súčasťou pohľadávky aj úrok, úrokovú sadzbu, či ide o zákonný, alebo zmluvný úrok, obdobie, za aké sa úrok požaduje, a celkovú výšku vzniknutého úroku;
- d) ak sa požaduje náhrada nákladov vzniknutých pri uplatňovaní pohľadávky pred začatím konania, sumu týchto nákladov a súvisiace údaje;
- e) povahu pohľadávky;
- f) skutočnosť, či sa požaduje postavenie prednostného veriteľa a na základe čoho;
- g) skutočnosť, či sa v súvislosti s pohľadávkou tvrdí, že je zabezpečená vecným právom alebo výhradou vlastníckeho práva, a ak áno, na ktorý majetok sa vzťahuje zabezpečovacie právo, ktorého sa dovoľáva, dátum, ku ktorému bola pohľadávka zabezpečená, a ak je zabezpečovacie právo zaregistrované, jeho registračné číslo, a
- h) skutočnosť, či sa požaduje započítanie pohľadávok, a ak áno, sumy vzájomných pohľadávok existujúcich k dátumu začatia insolvenčného konania, dátum, ku ktorému vznikli, a tvrdená čistá výsledná suma po započítaní.

K štandardnému formuláru prihlášky pohľadávok sa pripoja kópie akýchkoľvek podkladových dokumentov.

3. V štandardnom formulári prihlášky pohľadávok sa uvedie, že poskytnutie informácií týkajúcich sa bankových údajov a osobného identifikačného čísla veriteľa uvedených v odseku 2 písm. a) nie je povinné.

4. Ak veriteľ prihlasuje svoju pohľadávku inými prostriedkami než na štandardnom formulári uvedenom v odseku 1, prihláška obsahuje informácie uvedené v odseku 2.

5. Pohľadávky možno prihlasovať v ktoromkoľvek úradnom jazyku inštitúcií Únie. Súd, správca alebo dlžník s právom zaobchádzať s majetkom môže od veriteľa požadovať, aby predložil preklad do úradného jazyka štátu, v ktorom sa začalo konanie, alebo ak je v danom členskom štáte viacero úradných jazykov, v úradnom jazyku alebo v jednom z úradných jazykov miesta, v ktorom sa insolvenčné konanie začalo, alebo v inom jazyku, ktorý daný členský štát uviedol ako ním akceptovateľný. Každý členský štát uvedie, či na účely prihlasovania pohľadávok akceptuje iný úradný jazyk inštitúcií Únie než svoj úradný jazyk.

6. Pohľadávky sa prihlasujú v lehote, ktorú stanovuje právo štátu, v ktorom sa konanie začalo. V prípade zahraničného veriteľa nesmie byť táto lehota kratšia ako 30 dní od uverejnenia oznamu o začatí insolvenčného konania v insolvenčnom registri štátu, v ktorom sa konanie začalo. Ak členský štát uplatňuje článok 24 ods. 4, nesmie byť táto lehota kratšia ako 30 dní od informovania veriteľa podľa článku 54.

7. V prípade, že súd, správca alebo dlžník s právom zaobchádzať s majetkom má pochybnosti v súvislosti s pohľadávkou prihlásenou podľa tohto článku, poskytne veriteľovi možnosť predložiť dodatočné dôkazy o existencii a sume tejto pohľadávky.

KAPITOLA V

INSOLVENČNÉ KONANIE TÝKAJÚCE SA ČLENOV SKUPINY SPOLOČNOSTÍ

ODDIEL 1

Spolupráca a komunikácia

Článok 56

Spolupráca a komunikácia medzi správcami

1. V prípade, že sa insolvenčné konanie týka dvoch alebo viacerých členov skupiny spoločností, správca vymenovaný v konaní, ktoré sa týka člena tejto skupiny, spolupracuje s každým správcom vymenovaným v konaní, ktoré sa týka iného člena tej istej skupiny, pokiaľ táto spolupráca prispeje k účinnejšiemu vedeniu tohto konania, je zlučiteľná s pravidlami, ktoré sa vzťahujú na toto konanie, a nepredstavuje konflikt záujmov. Táto spolupráca môže mať akúkoľvek podobu vrátane uzavretia dohôd alebo protokolov.

2. Správcovia pri spolupráci podľa odseku 1:

- a) si čo najskôr navzájom oznamujú všetky informácie, ktoré môžu byť relevantné pre iné konania, a to za predpokladu, že boli prijaté náležité opatrenia na ochranu dôverných informácií;
- b) zvažia, či existujú možnosti koordinácie spravovania záležitostí členov skupiny, na ktorých sa vzťahuje insolvenčné konanie, a dohľad nad týmito záležitosťami, a ak áno, takúto správu a dohľad koordinujú;
- c) zvažia, či existujú možnosti reštrukturalizácie členov skupiny, na ktorých sa vzťahuje insolvenčné konanie, a ak áno, vykonávajú koordináciu v súvislosti s návrhom a rokovaniaми týkajúcimi sa koordinovaného reštrukturalizačného plánu.

Na účely písmen b) a c) môžu všetci alebo niektorí správcovia uvedení v odseku 1 odsúhlasiť, že správcovi vymenovanému v jednom z týchto konaní sa udelia dodatočné právomoci, ak takúto dohodu umožňujú pravidlá, ktoré sa vzťahujú na každé z týchto konaní. Môžu sa tiež dohodnúť na tom, že si niektoré úlohy rozdelia medzi sebou, ak takéto rozdelenie úloh umožňujú pravidlá, ktoré sa vzťahujú na každé z týchto konaní.

Článok 57

Spolupráca a komunikácia medzi súdmi

1. Ak sa insolvenčné konanie týka dvoch alebo viacerých členov skupiny spoločností, súd, ktorý takéto konanie začal, spolupracuje s akýmkoľvek iným súdom, na ktorý bola podaná žiadosť o začatie konania týkajúceho sa iného člena tej istej skupiny alebo ktorý takéto konanie začal, pokiaľ je takáto spolupráca vhodná na uľahčenie účinného vedenia konania, je zlučiteľná s pravidlami, ktoré sa vzťahujú na tieto konania, a nepredstavuje konflikt záujmov. Na tento účel môžu súdy v prípade potreby vymenovať nezávislú osobu alebo orgán, ktoré budú konať podľa ich pokynov, pokiaľ je to zlučiteľné s pravidlami, ktoré sa na ne vzťahujú.

2. Pri vykonávaní spolupráce podľa odseku 1 môžu súdy alebo akákoľvek vymenovaná osoba alebo orgán konajúci v ich mene, ako sa uvádza v odseku 1, medzi sebou priamo komunikovať alebo navzájom od seba priamo požadovať informácie alebo pomoc, pokiaľ takáto komunikácia rešpektuje procesné práva účastníkov konaní, ako aj dôverný charakter informácií.

3. Spolupráca uvedená v odseku 1 môže prebiehať akýmkoľvek spôsobom, ktorý súd považuje za vhodný. Môže sa to týkať najmä:

- a) koordinácie pri vymenovaní správcov;
- b) oznamovania informácií akýmkoľvek prostriedkami, ktoré súd považuje za vhodné;
- c) koordinácie v oblasti spravovania majetku a záležitostí členov skupiny a dohľadu nad nimi;
- d) koordinácie vedenia pojednávani;
- e) koordinácie pri schvaľovaní protokolov, ak je to potrebné.

Článok 58

Spolupráca a komunikácia medzi správcami a súdmi

Správca vymenovaný v insolvenčnom konaní týkajúcom sa člena skupiny spoločností:

- a) spolupracuje a komunikuje s každým súdom, na ktorý bola podaná žiadosť o začatie konania týkajúceho sa iného člena tej istej skupiny spoločností alebo ktorý takéto konanie začal, a
- b) môže požadovať od tohto súdu informácie o konaniach, ktoré sa týkajú iného člena skupiny, alebo pomoc v konaní, v ktorom bol vymenovaný,

pokiaľ je takéto spolupráca a komunikácia vhodná na uľahčenie efektívneho vedenia konaní, nepredstavuje konflikt záujmov a je zlučiteľná s pravidlami, ktoré sa vzťahujú na tieto konania.

Článok 59

Náklady na spoluprácu a komunikáciu v rámci konaní týkajúcich sa členov skupiny spoločností

Náklady na spoluprácu a komunikáciu ustanovenú v článkoch 56 až 60, ktoré vzniknú správcovi alebo súdu, sa považujú za náklady a výdavky príslušného konania.

Článok 60

Právomoci správcu v konaní týkajúcom sa členov skupiny spoločností

1. Pokiaľ je to vhodné na uľahčenie účinného vedenia konania, správca vymenovaný v insolvenčnom konaní, ktoré sa začalo v súvislosti s členom skupiny spoločností, môže:

- a) byť vypočítaný v ktoromkoľvek konaní, ktoré sa začalo v súvislosti s ktorýmkoľvek iným členom tej istej skupiny;
- b) požiadať o pozastavenie účinku akéhokoľvek opatrenia súvisiaceho so speňažením majetku v konaní, ktoré sa začalo v súvislosti s ktorýmkoľvek iným členom tej istej skupiny, ak:
 - i) bol podľa článku 56 ods. 2 písm. c) navrhnutý reštrukturalizačný plán pre všetkých alebo niektorých členov tejto skupiny, v súvislosti s ktorými sa začalo insolvenčné konanie, o ktorom možno opodstatnene predpokladať, že bude úspešný;
 - ii) takéto pozastavenie účinku je potrebné na zabezpečenie riadneho vykonania reštrukturalizačného plánu;
 - iii) z reštrukturalizačného plánu by mali úžitok veritelia zúčastnení na konaní, pre ktoré sa žiadalo o pozastavenie účinku, a
 - iv) ani insolvenčné konanie, v ktorom bol vymenovaný správca uvedený v odseku 1 tohto článku, ani konanie, o ktorého prerušenie sa žiada, nie sú predmetom koordinácie podľa oddielu 2 tejto kapitoly;

c) požiadať o začatie koordinačného konania na úrovni skupiny v súlade s článkom 61.

2. Súd, na ktorom sa začalo konanie uvedené v odseku 1 písm. b), úplne alebo čiastočne pozastaví účinok akéhokoľvek opatrenia súvisiaceho so speňažením majetku v konaní, ak je presvedčený, že sú splnené podmienky uvedené v odseku 1 písm. b).

Súd predtým, ako nariadi pozastavenie, vypočuje správcu vymenovaného v konaní, v súvislosti s ktorým sa pozastavenie požaduje. Takéto pozastavenie sa môže nariadiť na akékoľvek obdobie, ktoré súd považuje za primerané a ktoré je v súlade s pravidlami vzťahujúcimi sa na dané konanie, najviac však na tri mesiace.

Súd, ktorý nariadil pozastavenie, môže od správcu uvedeného v odseku 1 požadovať, aby prijal akékoľvek vhodné opatrenie, ktoré je dostupné v rámci vnútroštátneho práva, na ochranu záujmov veriteľov zúčastnených na konaní.

Súd môže pozastavenie predĺžiť o ďalšie obdobie alebo obdobia, ktoré považuje za primerané a ktoré sú v súlade s pravidlami vzťahujúcimi sa na dané konanie, pokiaľ budú naďalej splnené podmienky uvedené v odseku 1 písm. b) bodoch ii) až iv) a celková dĺžka pozastavenia (pôvodné obdobie spolu s akýmkoľvek predĺžením) nepresiahne šesť mesiacov.

ODDIEL 2

Koordinácia

Pododdiel 1

Postup

Článok 61

Žiadosť o začatie koordinačného konania na úrovni skupiny

1. O koordinačné konanie na úrovni skupiny môže na ktoromkoľvek súde, ktorý má právomoc vo vzťahu k insolvenčnému konaniu člena skupiny, požiadať správca vymenovaný v insolvenčnom konaní začatom v súvislosti s členom skupiny.
2. Žiadosť uvedená v odseku 1 sa podáva v súlade s podmienkami stanovenými v práve rozhodnom pre konanie, v ktorom bol správca vymenovaný.
3. K žiadosti uvedenej v odseku 1 sa priloží:
 - a) návrh osoby, ktorá má byť vymenovaná ako koordinátor na úrovni skupiny (ďalej len „koordinátor“), údaje o jej oprávnenosti podľa článku 71, údaje o jej kvalifikácii a jej písomný súhlas konať ako koordinátor;
 - b) náčrt navrhovanej koordinácie na úrovni skupiny, a najmä dôvody, pre ktoré sú splnené podmienky stanovené v článku 63 ods. 1;
 - c) zoznam správcov vymenovaných v súvislosti s členmi skupiny, a ak je to vhodné, súdy a príslušné orgány zapojené do insolvenčného konania členov skupiny;
 - d) náčrt odhadovaných nákladov navrhovanej koordinácie na úrovni skupiny a odhad podielov uvedených nákladov, ktorými na ne majú prispieť jednotliví členovia skupiny.

Článok 62

Pravidlo prednosti

Bez toho, aby bol dotknutý článok 66, ak sa o začatie koordinačného konania na úrovni skupiny požiada na súdoch rôznych členských štátov, každý iný súd odmietne vykonávať svoju právomoc v prospech súdu, ktorý začal konať ako prvý.

Článok 63

Oznámenie súdu, ktorý začal konať

1. Súd, ktorý začal konať na základe žiadosti o začatie koordinačného konania na úrovni skupiny, čo najskôr žiadosť o začatie koordinačného konania na úrovni skupiny a navrhovaného koordinátora oznámi správcovi vymenovaným v súvislosti s členmi skupiny, ako sú uvedení v žiadosti uvedenej v článku 61 ods. 3 písm. c), ak sa presvedčil, že:
 - a) začatie tohto konania je vhodné na uľahčenie účinného vedenia insolvenčného konania týkajúceho sa jednotlivých členov skupiny;
 - b) žiadny veriteľ žiadneho člena skupiny, ktorého účasť na konaní sa očakáva, nebude zaradením daného člena do tohto konania finančne znevýhodnený a
 - c) navrhovaný koordinátor spĺňa požiadavky ustanovené v článku 71.

2. Oznámenie uvedené v odseku 1 tohto článku obsahuje údaje uvedené v článku 61 ods. 3 písm. a) až d).
3. Oznámenie uvedené v odseku 1 sa zasiela doporučenou listovou zásielkou s potvrdením o doručení.
4. Súd, ktorý začal konať, poskytne dotknutým správcom možnosť byť vypočutý.

Článok 64

Námietky správcov

1. Správca vymenovaný v súvislosti s ktorýmkoľvek členom skupiny môže namietať voči:
 - a) zaradeniu insolvenčného konania, pre ktoré bol vymenovaný, do koordinačného konania na úrovni skupiny alebo
 - b) osobe navrhovanej za koordinátora.
2. Námietky podľa odseku 1 tohto článku sa podávajú na súde uvedenom v článku 63 do 30 dní od doručenia oznámenia o žiadosti o začatie koordinačného konania na úrovni skupiny správcovi uvedenému v odseku 1 tohto článku.

Námietku možno podať prostredníctvom štandardného formulára, ktorý sa ustanoví v súlade s článkom 88.

3. Predtým, ako sa správca rozhodne, či sa zúčastní, alebo nezúčastní na koordinácii podľa odseku 1 písm. a), musí získať každý súhlas, ktorý môže vyžadovať právo štátu, v ktorom sa začalo konanie, pre ktoré bol vymenovaný.

Článok 65

Účinky námietky voči zaradeniu do koordinácie na úrovni skupiny

1. Ak správca namieta voči zaradeniu konania, pre ktoré bol vymenovaný, do koordinačného konania na úrovni skupiny, toto konanie sa do koordinačného konania na úrovni skupiny nezaradí.
2. Právomoci súdu uvedeného v článku 68 alebo koordinátora vyplývajúce z takého konania nemajú žiadny účinok na daného člena ani mu z nich nevyplývajú žiadne náklady.

Článok 66

Voľba súdu pre koordinačné konanie na úrovni skupiny

1. Ak sa aspoň dve tretiny všetkých správcov vymenovaných v insolvenčných konaniach členov skupiny dohodli, že najvhodnejším súdom pre začatie koordinačného konania na úrovni skupiny je súd iného členského štátu, ktorý má právomoc, má tento súd výlučnú právomoc.
2. Voľba súdu sa uskutoční vzájomnou dohodou, ktorá je písomná alebo písomne potvrdená. Môže sa uskutočniť dovtedy, kým sa koordinačné konanie na úrovni skupiny nezačalo podľa článku 68.
3. Každý iný súd odmietne vykonávať svoju právomoc v prospech súdu, ktorý začal konať podľa odseku 1.
4. Žiadosť o začatie koordinačného konania na úrovni skupiny sa na zvolený súd podáva podľa článku 61.

Článok 67

Účinky námietok voči navrhovanému koordinátorovi

Ak sa doručili námietky správcu voči osobe navrhovanej na koordinátora, pričom sa zároveň nenamieta voči zaradeniu člena, v súvislosti s ktorým bol správca vymenovaný, do koordinačného konania na úrovni skupiny, môže súd rozhodnúť, že danú osobu nevymenuje, a vyzvať správcu, ktorý namieta, aby podal novú žiadosť podľa článku 61 ods. 3.

Článok 68

Rozhodnutie o začatí koordinačného konania na úrovni skupiny

1. Po uplynutí lehoty uvedenej v článku 64 ods. 2 môže súd začať koordinačné konanie na úrovni skupiny, ak je presvedčený, že sú splnené podmienky uvedené v článku 63 ods. 1. V takom prípade súd:
 - a) vymenuje koordinátora;
 - b) rozhodne o návrhu koordinácie a
 - c) rozhodne o odhade nákladov a podieloch, ktorými na ne majú prispieť členovia skupiny.
2. Rozhodnutie o začatí koordinačného konania na úrovni skupiny sa oznámi zúčastneným správcom a koordinátorovi.

Článok 69

Následné rozhodnutia správcov o účasti

1. V súlade s vnútroštátnym právom môže ktorýkoľvek správca po rozhodnutí súdu uvedenom v článku 68 požiadať o zaradenie konania, pre ktoré bol vymenovaný, ak:
 - a) sa namietalo voči zaradeniu insolvenčného konania do koordinačného konania na úrovni skupiny alebo
 - b) insolvenčné konanie týkajúce sa člena skupiny sa začalo po tom, ako súd začal koordinačné konanie na úrovni skupiny.
2. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 4, môže koordinátor vyhovieť takejto žiadosti po porade so zúčastnenými správcami, ak:
 - a) je presvedčený, že po zohľadnení štádia koordinačného konania na úrovni skupiny v čase žiadosti sú splnené kritériá stanovené v článku 63 ods. 1 písm. a) a b), alebo
 - b) všetci zúčastnení správcovia s tým súhlasia za podmienok stanovených v ich vnútroštátnom práve.
3. Koordinátor informuje súd a zúčastnených správcov o svojom rozhodnutí podľa odseku 2 a dôvodoch, na akých sa zakladá.
4. Každý zúčastnený správca a každý správca, ktorého žiadosť o zaradenie do koordinačného konania na úrovni skupiny bola zamietnutá, môže proti rozhodnutiu uvedenému v odseku 2 podať opravný prostriedok v súlade s postupom stanoveným v práve členského štátu, v ktorom sa začalo koordinačné konanie na úrovni skupiny.

Článok 70

Odporúčania a koordinačný plán na úrovni skupiny

1. Správcovia pri vedení svojich insolvenčných konaní zohľadnia odporúčania koordinátora a obsah koordinačného plánu na úrovni skupiny uvedeného v článku 72 ods. 1.
2. Správca nie je povinný plniť odporúčania koordinátora ani koordinačný plán na úrovni skupiny sčasti ani ako celok.

Ak neplní odporúčania koordinátora ani koordinačný plán na úrovni skupiny, oznámi dôvody svojho konania osobám alebo orgánom, ktorým je podľa svojho vnútroštátneho práva povinný podávať správy, a koordinátorovi.

PODODDIEL 2

Všeobecné ustanovenia

Článok 71

Koordinátor

1. Koordinátorom je osoba oprávnená konať ako správca podľa práva členského štátu.

2. Koordinátorom nesmie byť žiaden zo správcom vymenovaných, aby konali v súvislosti s ktorýmkoľvek členom skupiny, a nesmie mať konflikt záujmov vo vzťahu k členom skupiny, ich veriteľom ani správcom vymenovaným pre konanie týkajúce sa ktoréhokoľvek člena skupiny.

Článok 72

Úlohy a práva koordinátora

1. Koordinátor:

- a) identifikuje a navrhuje odporúčania pre koordinované vedenie insolvenčného konania;
- b) navrhuje koordinačný plán skupiny, v ktorom identifikuje, opisuje a odporúča komplexný súbor opatrení primeraných pre integrovaný prístup k riešeniu platobnej neschopnosti členov skupiny. Plán môže obsahovať najmä návrhy:
 - i) opatrení, ktoré sa majú prijať s cieľom obnoviť hospodársku výkonnosť a finančné zdravie skupiny alebo ktorejkoľvek jej časti;
 - ii) urovnania sporov vnútri skupiny, pokiaľ ide o transakcie vnútri skupiny a odporovacie žaloby;
 - iii) dohôd medzi správcami platobne neschopných členov skupiny.

2. Koordinátor tiež môže:

- a) byť vypočutý v ktoromkoľvek konaní, ktoré sa začalo v súvislosti s ktorýmkoľvek členom danej skupiny, a zúčastniť sa na ňom, a to najmä prostredníctvom účasti na schôdzi veriteľov;
- b) byť mediátorom v akýchkoľvek sporoch medzi dvoma a viacerými správcami členov skupiny;
- c) predložiť a vysvetliť svoj koordinačný plán na úrovni skupiny osobám alebo orgánom, ktorým je podľa svojho vnútroštátneho práva povinný podávať správy;
- d) žiadať informácie od ktoréhokoľvek správcu vymenovaného pre konanie týkajúce sa niektorého člena skupiny, ak tieto informácie sú alebo môžu byť užitočné pri určovaní a navrhovaní stratégií a opatrení s cieľom koordinovať konanie, a
- e) žiadať prerušenie konania, ktoré sa začalo v súvislosti s ktorýmkoľvek členom skupiny, na obdobie najviac šiestich mesiacov, ak je takéto prerušenie potrebné na zabezpečenie riadneho vykonania plánu a bolo by v prospech veriteľov zúčastnených na konaní, o ktorého prerušenie sa žiada, alebo žiadať o zrušenie akéhokoľvek existujúceho prerušenia. Takáto žiadosť sa podáva na súd, ktorý začal konanie, pre ktoré sa žiada o prerušenie.

3. Plán uvedený v odseku 1 písm. b) nesmie obsahovať žiadne odporúčania týkajúce sa spojenia vecí alebo konkurzných podstát.

4. Úloha a práva koordinátora vymedzené v tomto článku sa nevzťahujú na žiadneho člena skupiny, ktorý sa nezúčastňuje na koordinačnom konaní na úrovni skupiny.

5. Koordinátor vykonáva svoje povinnosti nestranne a s náležitou starostlivosťou.

6. Ak sa koordinátor domnieva, že si plnenie úloh koordinátora vyžaduje podstatné zvýšenie nákladov v porovnaní s odhadom nákladov uvedeným v článku 61 ods. 3 písm. d), a vždy keď náklady prekročia 10 % odhadovaných nákladov, koordinátor:

- a) bezodkladne informuje zúčastnených správcom a
- b) požiada vopred o schválenie súd, ktorý začal koordinačné konanie na úrovni skupiny.

Článok 73

Jazyky

1. Koordinátor komunikuje so správcom zúčastneného člena skupiny v jazyku, na ktorom sa so správcom dohodol, alebo ak takáto dohoda neexistuje, v úradnom jazyku alebo jednom z úradných jazykov inštitúcií Únie a súdu, ktorý začal insolvenčné konanie týkajúce sa daného člena skupiny.

2. Koordinátor komunikuje so súdom v úradnom jazyku tohto súdu.

Článok 74

Spolupráca medzi správcami a koordinátorom

1. Správcovia vymenovaní pre konania týkajúce sa členov skupiny a koordinátor navzájom spolupracujú v rozsahu, v akom takáto spolupráca nie je v rozpore s pravidlami, ktoré sa vzťahujú na dané konania.
2. Najmä správcovia oznamujú koordinátorovi informácie, ktoré sú relevantné na plnenie jeho úloh.

Článok 75

Odvolaie vymenovania koordinátora

Súd odvolá vymenovanie koordinátora bez návrhu alebo na žiadosť správcu zúčastneného člena skupiny, ak:

- a) konanie koordinátora poškodzuje veriteľov zúčastneného člena skupiny alebo
- b) koordinátor si neplní svoje povinnosti podľa tejto kapitoly.

Článok 76

Dlžník s právom zaobchádzať s majetkom

Ustanovenia tejto kapitoly, ktoré sa vzťahujú na správcu, sa primerane uplatňujú aj na dlžníka s právom zaobchádzať s majetkom.

Článok 77

Náklady a rozdelenie výnosov

1. Odmena koordinátora musí byť primeraná a zodpovedajúca splneným úlohám a musí zohľadňovať primerané výdavky.
2. Koordinátor po vykonaní svojich úloh vypracuje záverečný výkaz nákladov a podielov, ktorými na ne majú prispieť jednotliví členovia, a predloží tento výkaz všetkým zúčastneným správcom a súdu, ktorý začal koordinačné konanie.
3. Ak správcovia do 30 dní od doručenia výkazu uvedeného v odseku 2 nepodajú námietky, náklady a podiely, ktorými na ne majú prispieť jednotliví členovia, sa považujú za schválené. Výkaz sa predloží na potvrdenie súdu, ktorý začal koordinačné konanie.
4. V prípade námietky súd, ktorý začal koordinačné konanie na úrovni skupiny, na žiadosť koordinátora alebo ktoréhokoľvek zúčastneného správcu rozhodne o nákladoch a podieloch, ktorými na ne majú prispieť jednotliví členovia, v súlade s kritériami stanovenými v odseku 1 tohto článku, pričom zohľadní odhad nákladov uvedený v článku 68 ods. 1 a prípadne v článku 72 ods. 6.
5. Každý zúčastnený správca môže proti rozhodnutiu uvedenému v odseku 4 podať opravný prostriedok v súlade s postupom stanoveným v práve členského štátu, v ktorom sa začalo koordinačné konanie na úrovni skupiny.

KAPITOLA VI

OCHRANA ÚDAJOV

Článok 78

Ochrana údajov

1. Na spracúvanie osobných údajov vykonávané v členských štátoch podľa tohto nariadenia sa uplatňujú vnútroštátne pravidlá, ktorými sa vykonáva smernica 95/46/ES, za predpokladu, že nejde o operácie spracúvania uvedené v článku 3 ods. 2 smernice 95/46/ES.

2. Na spracúvanie osobných údajov Komisiou podľa tohto nariadenia sa uplatňuje nariadenie (ES) č. 45/2001.

Článok 79

Povinnosti členských štátov týkajúce sa spracúvania osobných údajov v národných insolvenčných registroch

1. Každý členský štát oznámi Komisii meno fyzickej osoby alebo názov právnickej osoby, názov orgánu verejnej moci, agentúry alebo akéhokoľvek iného orgánu určeného podľa vnútroštátneho práva na vykonávanie funkcií kontrolóra v súlade s článkom 2 písm. d) smernice 95/46/ES, a to s cieľom zverejniť ho na Európskom portáli elektronickej justície.
2. Členské štáty zabezpečia, aby sa zaviedli technické opatrenia na zaistenie bezpečnosti osobných údajov spracúvaných v ich národných insolvenčných registroch uvedených v článku 24.
3. Členské štáty sú zodpovedné za overovanie, či kontrolór určený podľa vnútroštátneho práva v súlade s článkom 2 písm. d) smernice 95/46/ES zabezpečuje dodržiavanie zásad kvality údajov, najmä správnosť a aktualizáciu údajov uchovávaných v národných insolvenčných registroch.
4. Členské štáty sú v súlade so smernicou 95/46/ES zodpovedné za zhromažďovanie a uchovávanie údajov v národných databázach, ako aj za rozhodnutia prijaté s cieľom zabezpečiť dostupnosť týchto údajov vo vzájomne prepojených registroch, do ktorých možno nahliadať prostredníctvom Európskeho portálu elektronickej justície.
5. V rámci informácií, ktoré by sa mali poskytnúť osobám, ktorých sa údaje týkajú, aby si mohli uplatňovať svoje práva, a najmä právo na vymazanie údajov, členské štáty informujú osoby, ktorých sa údaje týkajú, o období prístupnosti stanovenom pre osobné údaje uložené v insolvenčných registroch.

Článok 80

Povinnosti Komisie v súvislosti so spracúvaním osobných údajov

1. Komisia vykonáva svoje povinnosti kontrolóra podľa článku 2 písm. d) nariadenia (ES) č. 45/2001 v súlade so svojimi príslušnými povinnosťami vymedzenými v tomto článku.
2. Komisia stanovuje potrebné politiky a uplatňuje potrebné technické riešenia s cieľom plniť svoje povinnosti v rámci funkcie kontrolóra.
3. Komisia zavádza technické opatrenia potrebné na zaistenie bezpečnosti osobných údajov počas ich prenosu, najmä pokiaľ ide o dôvernú a integritu každého prenosu na Európsky portál elektronickej justície a z tohto portálu.
4. Povinnosti Komisie nemajú vplyv na zodpovednosť členských štátov a iných subjektov za obsah a fungovanie vzájomne prepojených národných databáz, ktoré prevádzkujú.

Článok 81

Informačné povinnosti

Bez toho, aby boli dotknuté informácie, ktoré sa majú poskytovať osobám, ktorých sa údaje týkajú, v súlade s článkami 11 a 12 nariadenia (ES) č. 45/2001, Komisia prostredníctvom zverejnenia na Európskom portáli elektronickej justície informuje subjekty, ktorých sa údaje týkajú, o svojej úlohe v spracúvaní údajov a o účeloch, na ktoré sa budú tieto údaje spracúvať.

Článok 82

Uchovávanie osobných údajov

Pokiaľ ide o informácie zo vzájomne prepojených národných databáz, na Európskom portáli elektronickej justície sa neuchováva žiadne osobné údaje týkajúce sa osôb, ktorých sa údaje týkajú. Všetky takéto údaje sa uchováva v národných databázach, ktoré prevádzkujú členské štáty alebo iné subjekty.

Článok 83

Prístup k osobným údajom prostredníctvom Európskeho portálu elektronickej justície

Osobné údaje uchovávané v národných insolvenčných registroch uvedených v článku 24 sú prístupné prostredníctvom Európskeho portálu elektronickej justície, kým sú prístupné podľa vnútroštátneho práva.

KAPITOLA VII

PRECHODNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 84

Časová pôsobnosť

1. Ustanovenia tohto nariadenia platia len pre insolvenčné konania začaté po ... (*). Úkony dlžníka uskutočnené pred uvedeným dátumom sa budú naďalej riadiť právom, ktorým sa riadili v čase ich uskutočnenia.
2. Bez toho, aby bol dotknutý článok 91 tohto nariadenia, nariadenie (ES) č. 1346/2000 sa naďalej uplatňuje na insolvenčné konania, ktoré patria do pôsobnosti uvedeného nariadenia a ktoré sa začali pred ... (*).

Článok 85

Vzťahy k dohovorom

1. Toto nariadenie nahrádza v otázkach v ňom uvedených a vo vzťahoch medzi členskými štátmi dohovory medzi dvoma alebo viacerými členskými štátmi, najmä:
 - a) Dohovor medzi Belgickom a Francúzskom o právomoci, platnosti a výkone rozsudkov, rozhodcovských rozsudkov a verejných listín, podpísaný v Paríži 8. júla 1899;
 - b) Dohovor medzi Belgickom a Rakúskom o konkurze, likvidácii, zmierní, vyrovnaní a pozastavení platieb (spolu s dodatkovým protokolom z 13. júna 1973), podpísaný v Bruseli 16. júla 1969;
 - c) Dohovor medzi Belgickom a Holandskom o územnej právomoci, konkurze a platnosti a výkone rozsudkov, rozhodcovských rozsudkov a verejných listín, podpísaný v Bruseli 28. marca 1925;
 - d) Zmluvu medzi Nemeckom a Rakúskom o konkurze, likvidácii, zmierní a vyrovnaní, podpísanú vo Viedni 25. mája 1979;
 - e) Dohovor medzi Francúzskom a Rakúskom o právomoci, uznávaní a výkone konkurzných rozhodnutí, podpísaný vo Viedni 27. februára 1979;
 - f) Dohovor medzi Francúzskom a Talianskom o výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, podpísaný v Ríme 3. júna 1930;
 - g) Dohovor medzi Talianskom a Rakúskom o konkurze, likvidácii, zmierní a vyrovnaní, podpísaný v Ríme 12. júla 1977;
 - h) Dohovor medzi Holandským kráľovstvom a Spolkovou republikou Nemecko o vzájomnom uznávaní a výkone rozsudkov a iných vykonateľných právnych titulov v občianskych a obchodných veciach, podpísaný v Haagu 30. augusta 1962;
 - i) Dohovor medzi Spojeným kráľovstvom a Belgickým kráľovstvom o vzájomnom výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach spolu s protokolom, podpísaný v Bruseli 2. mája 1934;
 - j) Dohovor medzi Dánskom, Fínskom, Nórskom, Švédskom a Islandom o konkurze, podpísaný v Kodani 7. novembra 1933;
 - k) Európsky dohovor o niektorých medzinárodných aspektoch konkurzu, podpísaný v Istanbule 5. júna 1990;
 - l) Dohovor medzi Federatívnou ľudovou republikou Juhoslávia a Gréckym kráľovstvom o vzájomnom uznávaní a výkone súdnych rozhodnutí, podpísaný v Aténach 18. júna 1959;

(*) Dátum začatia uplatňovania tohto nariadenia.

- m) Dohodu medzi Federatívnou ľudovou republikou Juhoslávia a Rakúskou republikou o vzájomnom uznávaní a výkone rozhodcovských rozsudkov a rozhodcovských zmliev v obchodných veciach, podpísanú v Belehrade 18. marca 1960;
- n) Dohovor medzi Federatívnou ľudovou republikou Juhoslávia a Talianskou republikou o vzájomnej súdnej spolupráci v občianskych a správnych veciach, podpísaný v Ríme 3. decembra 1960;
- o) Dohodu medzi Socialistickou federatívnou republikou Juhoslávia a Belgickým kráľovstvom o súdnej spolupráci v občianskych a obchodných veciach, podpísanú v Belehrade 24. septembra 1971;
- p) Dohovor medzi vládou Juhoslávie a vládou Francúzska o uznávaní a výkone súdnych rozhodnutí v občianskych a obchodných veciach, podpísaný v Paríži 18. mája 1971;
- q) Zmluvu medzi Československou socialistickou republikou a Gréckou republikou o právnej pomoci v občianskych a trestných veciach, podpísanú v Aténach 22. októbra 1980, stále v platnosti medzi Českou republikou a Gréckom;
- r) Zmluvu medzi Československou socialistickou republikou a Cyperskou republikou o právnej pomoci v občianskych a trestných veciach, podpísanú v Nikózii 23. apríla 1982, stále v platnosti medzi Českou republikou a Cyprom;
- s) Zmluvu medzi vládou Československej socialistickej republiky a vládou Francúzskej republiky o právnej pomoci, uznaní a výkone rozhodnutí v občianskych, rodinných a obchodných veciach, podpísanú v Paríži 10. mája 1984, stále v platnosti medzi Českou republikou a Francúzskom;
- t) Zmluvu medzi Československou socialistickou republikou a Talianskou republikou o právnej pomoci v občianskych a trestných veciach, podpísanú v Prahe 6. decembra 1985, stále v platnosti medzi Českou republikou a Talianskom;
- u) Dohodu medzi Lotyšskou republikou, Estónskou republikou a Litovskou republikou o právnej pomoci a právnych vzťahoch, podpísanú v Talline 11. novembra 1992;
- v) Dohodu medzi Estónskom a Poľskom o poskytovaní právnej pomoci a právnych vzťahoch v občianskych, pracovných a trestných veciach, podpísanú v Talline 27. novembra 1998;
- w) Dohodu medzi Litovskou republikou a Poľskou republikou o právnej pomoci a právnych vzťahoch v občianskych, rodinných, pracovných a trestných veciach, podpísanú vo Varšave 26. januára 1993;
- x) Dohovor medzi Rumunskou socialistickou republikou a Helénskou republikou o právnej pomoci v občianskych a trestných veciach a jej protokol, podpísaný v Bukurešti 19. októbra 1972;
- y) Dohovor medzi Rumunskou socialistickou republikou a Francúzskou republikou o právnej pomoci v občianskych a trestných veciach podpísaný v Paríži 5. novembra 1974;
- z) Dohodu medzi Bulharskou ľudovou republikou a Helénskou republikou o právnej pomoci v občianskych a trestných veciach, podpísanú v Aténach 10. apríla 1976;
- aa) Dohodu medzi Bulharskou ľudovou republikou a Cyperskou republikou o právnej pomoci v občianskych a trestných veciach, podpísanú v Nikózii 29. apríla 1983;
- ab) Dohodu medzi vládou Bulharskej ľudovej republiky a vládou Francúzskej republiky o vzájomnej právnej pomoci v občianskych veciach, podpísanú v Sofii 18. januára 1989;
- ac) Zmluvu medzi Rumunskom a Českou republikou o súdnej pomoci v občianskych veciach, podpísanú v Bukurešti 11. júla 1994;
- ad) Zmluvu medzi Rumunskom a Poľskou republikou o právnej pomoci a právnych vzťahoch v občianskych veciach, podpísanú v Bukurešti 15. mája 1999.

2. Dohovory uvedené v odseku 1 sú naďalej účinné vo vzťahu ku konaniam začatým pred nadobudnutím účinnosti nariadenia (ES) č. 1346/2000.

3. Toto nariadenie sa neuplatňuje:

- a) v akomkoľvek členskom štáte v rozsahu, v akom je nezlučiteľné so záväzkami týkajúcimi sa konkurzu, vyplývajúcimi z dohovoru uzavretého medzi týmto členským štátom a jednou alebo viacerými tretími krajinami pred nadobudnutím účinnosti nariadenia (ES) č. 1346/2000;
- b) v Spojenom kráľovstve Veľkej Británie a Severného Írska v rozsahu, v akom sa nedá zosúladiť so záväzkami týkajúcimi sa konkurzu a likvidácie platobne neschopných spoločností, vyplývajúcimi z akýchkoľvek dohôd s Britským spoločenstvom (Commonwealthom) existujúcich v čase nadobudnutia účinnosti nariadenia (ES) č. 1346/2000.

Článok 86

Informácie o vnútroštátnom insolvenčnom práve a insolvenčnom práve Únie

1. V záujme sprístupnenia informácií verejnosti poskytnú členské štáty v rámci Európskej justičnej siete pre občianske a obchodné veci, zriadenej rozhodnutím Rady 2001/470/ES ⁽¹⁾, krátky opis svojich vnútroštátnych právnych predpisov a postupov týkajúcich sa platobnej neschopnosti, najmä pokiaľ ide o záležitosti uvedené v článku 7 ods. 2.
2. Členské štáty tieto informácie uvedené v odseku 1 pravidelne aktualizujú.
3. Komisia sprístupní informácie týkajúce sa tohto nariadenia verejnosti.

Článok 87

Ustanovenie vzájomného prepojenia registrov

Komisia prijme vykonávacie akty, ktorými sa ustanoví vzájomné prepojenie insolvenčných registrov, ako sa uvádza v článku 25. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 89 ods. 3.

Článok 88

Ustanovenie a následné zmeny štandardných formulárov

Komisia prijme vykonávacie akty, ktorými sa ustanovia a podľa potreby zmenia formuláre uvedené v článku 27 ods. 4, článkoch 54 a 55 a v článku 64 ods. 2. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s konzultačným postupom uvedeným v článku 89 ods. 2.

Článok 89

Postup výboru

1. Komisii pomáha výbor. Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.
2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 4 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.
3. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

Článok 90

Doložka o preskúmaní

1. Komisia predloží Európskemu parlamentu, Rade a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru najneskôr ... (*) a potom každých päť rokov správu o uplatňovaní tohto nariadenia. K správe sa v prípade potreby priloží návrh na úpravu tohto nariadenia.
2. Komisia predloží Európskemu parlamentu, Rade a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru najneskôr ... (**) správu o uplatňovaní koordinačného konania na úrovni skupiny. K správe sa v prípade potreby priloží návrh na úpravu tohto nariadenia.
3. Komisia predloží Európskemu parlamentu, Rade a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru najneskôr 1. januára 2016 štúdiu o cezhraničných otázkach v oblasti zodpovednosti členov štatutárneho orgánu a ich vylúčenie.
4. Komisia predloží Európskemu parlamentu, Rade a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru najneskôr ... (***) štúdiu o nečestnom taktizovaní pri výbere súdu.

⁽¹⁾ Rozhodnutie Rady 2001/470/ES z 28. mája 2001 o vytvorení Európskej súdnej siete pre občianske a obchodné veci (Ú. v. ES L 174, 27.6.2001, s. 25).

(*) Desiat rokov od dátumu začatia uplatňovania tohto nariadenia.

(**) Päť rokov od dátumu začatia uplatňovania tohto nariadenia.

(***) Tri roky od dátumu začatia uplatňovania tohto nariadenia.

Článok 91

Zrušenie

Nariadenie (ES) č. 1346/2000 sa zrušuje.

Odkazy na zrušené nariadenie sa považujú za odkazy na toto nariadenie a znejú v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe D k tomuto nariadeniu.

Článok 92

Nadobudnutie účinnosti

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Uplatňuje sa od ... (*) s výnimkou:

- a) článku 86, ktorý sa uplatňuje od ... (**);
- b) článku 24 ods. 1, ktorý sa uplatňuje od ... (***) a
- c) článku 25, ktorý sa uplatňuje od ... (****).

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné v členských štátoch v súlade so zmluvami.

V

Za Európsky parlament
predseda

...

Za Radu
predseda

...

(*) 24 mesiacov od nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia.
(**) 12 mesiacov od nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia.
(***) 36 mesiacov od nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia.
(****) 48 mesiacov od nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia.

PRÍLOHA A

Insolvenčné konania uvedené v článku 2 bode 4

BELGIQUE/BELGIË

- Het faillissement/La faillite,
- De gerechtelijke reorganisatie door een collectief akkoord/La réorganisation judiciaire par accord collectif,
- De gerechtelijke reorganisatie door een minnelijk akkoord/ La réorganisation judiciaire par accord amiable,
- De gerechtelijke reorganisatie door overdracht onder gerechtelijk gezag/La réorganisation judiciaire par transfert sous autorité de justice,
- De collectieve schuldenregeling/Le règlement collectif de dettes,
- De vrijwillige vereffening/La liquidation volontaire,
- De gerechtelijke vereffening/La liquidation judiciaire,
- De voorlopige ontneming van beheer, bepaald in artikel 8 van de faillissementswet/Le dessaisissement provisoire, visé à l'article 8 de la loi sur les faillites.

БЪЛГАРИЯ

- Производство по несъстоятелност.

ČESKÁ REPUBLIKA

- Konkurs,
- Reorganizace,
- Oddlužení.

DEUTSCHLAND

- Das Konkursverfahren,
- Das gerichtliche Vergleichsverfahren,
- Das Gesamtvollstreckungsverfahren,
- Das Insolvenzverfahren.

EESTI

- Pankrotimenetus,
- Võlgade ümberkujundamise menetlus.

ÉIRE/IRELAND

- Compulsory winding-up by the court,
- Bankruptcy,
- The administration in bankruptcy of the estate of persons dying insolvent,
- Winding-up in bankruptcy of partnerships,
- Creditors' voluntary winding-up (with confirmation of a court),
- Arrangements under the control of the court which involve the vesting of all or part of the property of the debtor in the Official Assignee for realisation and distribution,
- Examinership,
- Debt Relief Notice,
- Debt Settlement Arrangement,
- Personal Insolvency Arrangement.

ΕΛΛΑΔΑ

- Η πτώχευση,
- Η ειδική εκκαθάριση εν λειτουργία,
- Σχέδιο αναδιοργάνωσης,
- Απλοποιημένη διαδικασία επί πτωχεύσεων μικρού αντικειμένου,
- Διαδικασία Εξυγίανσης.

ESPAÑA

- Concurso,
- Procedimiento de homologación de acuerdos de refinanciación,
- Procedimiento de acuerdos extrajudiciales de pago,
- Procedimiento de negociación pública para la consecución de acuerdos de refinanciación colectivos, acuerdos de refinanciación homologados y propuestas anticipadas de convenio.

FRANCE

- Sauvegarde,
- Sauvegarde accélérée,
- Sauvegarde financière accélérée,
- Redressement judiciaire,
- Liquidation judiciaire.

HRVATSKA

- Stečajni postupak.

ITALIA

- Fallimento,
- Concordato preventivo,
- Liquidazione coatta amministrativa,
- Amministrazione straordinaria,
- Accordi di ristrutturazione,
- Procedure di composizione della crisi da sovraindebitamento del consumatore (accordo o piano),
- Liquidazione dei beni.

ΚΥΠΡΟΣ

- Υποχρεωτική εκκαθάριση από το Δικαστήριο,
- Εκούσια εκκαθάριση από μέλη,
- Εκούσια εκκαθάριση από πιστωτές
- Εκκαθάριση με την εποπτεία του Δικαστηρίου,
- Διάταγμα Παραλαβής και πτώχευσης κατόπιν Δικαστικού Διατάγματος,
- Διαχείριση της περιουσίας προσώπων που απεβίωσαν αφερέγγυα.

LATVIJA

- Tiesiskās aizsardzības process,
- Juridiskās personas maksātspējas process,
- Fiziskās personas maksātspējas process.

LIETUVA

- Įmonės restruktūrizavimo byla,
- Įmonės bankroto byla,
- Įmonės bankroto procesas ne teismo tvarka,
- Fizinio asmens bankroto procesas.

LUXEMBOURG

- Faillite,
- Gestion contrôlée,
- Concordat préventif de faillite (par abandon d'actif),
- Régime spécial de liquidation du notariat,
- Procédure de règlement collectif des dettes dans le cadre du surendettement.

MAGYARORSZÁG

- Csődeljárás,
- Felszámolási eljárás.

MALTA

- Xoljiment,
- Amministrazzjoni,
- Stralċ volontarju mill-membri jew mill-kredituri,
- Stralċ mill-Qorti,
- Falliment f'każ ta' kummerċjant,
- Proċedura biex kumpanija tirkupra'.

NEDERLAND

- Het faillissement,
- De surséance van betaling,
- De schuldsaneringsregeling natuurlijke personen.

ÖSTERREICH

- Das Konkursverfahren (Insolvenzverfahren),
- Das Sanierungsverfahren ohne Eigenverwaltung (Insolvenzverfahren),
- Das Sanierungsverfahren mit Eigenverwaltung (Insolvenzverfahren),
- Das Schuldenregulierungsverfahren,
- Das Abschöpfungsverfahren,
- Das Ausgleichsverfahren.

POLSKA

- Postępowanie naprawcze,
- Upadłość obejmująca likwidację,
- Upadłość z możliwością zawarcia układu.

PORTUGAL

- Processo de insolvência,
- Processo especial de revitalização.

ROMÂNIA

- Procedura insolvenței,
- Reorganizarea judiciară,
- Procedura falimentului,
- Concordatul preventiv.

SLOVENIJA

- Postopek preventivnega prestrukturiranja,
- Postopek prisilne poravnave,
- Postopek poenostavljene prisilne poravnave,
- Stečajni postopek: stečajni postopek nad pravno osebo, postopek osebnega stečajaand postopek stečaja zapuščine.

SLOVENSKO

- Konkurzné konanie,
- reštrukturalizačné konanie,
- oddĺženie.

SUOMI/FINLAND

- Konkurssi/konkurs,
- Yrityssaneeraus/företagssanering,
- Yksityishenkilön velkajärjestely/skuldsanering för privatpersoner.

SVERIGE

- Konkurs,
- Företagsrekonstruktion,
- Skuldsanering.

UNITED KINGDOM

- Winding-up by or subject to the supervision of the court,
 - Creditors' voluntary winding-up (with confirmation by the court),
 - Administration, including appointments made by filing prescribed documents with the court,
 - Voluntary arrangements under insolvency legislation,
 - Bankruptcy or sequestration.
-

PRÍLOHA B

Správcovia uvedení v článku 2 bode 5

BELGIQUE/BELGIË

- De curator/Le curateur,
- De gedelegeerd rechter/Le juge-délégué,
- De gerechtsmandataris/Le mandataire de justice,
- De schuldbemiddelaar/Le médiateur de dettes,
- De vereffenaar/Le liquidateur,
- De voorlopige bewindvoerder/L'administrateur provisoire.

БЪЛГАРИЯ

- Назначен предварително временен синдик,
- Временен синдик,
- (Постоянен) синдик,
- Служебен синдик.

ČESKÁ REPUBLIKA

- Insolvenční správce,
- Předběžný insolvenční správce,
- Oddělený insolvenční správce,
- Zvláštní insolvenční správce,
- Zástupce insolvenčního správce.

DEUTSCHLAND

- Konkursverwalter,
- Vergleichsverwalter,
- Sachwalter (nach der Vergleichsordnung),
- Verwalter,
- Insolvenzverwalter,
- Sachwalter (nach der Insolvenzordnung),
- Treuhänder,
- Vorläufiger Insolvenzverwalter,
- Vorläufiger Sachwalter.

EESTI

- Pankrotihaldur,
- Ajutine pankrotihaldur,
- Usaldusisik.

ÉIRE/IRELAND

- Liquidator,
- Official Assignee,

- Trustee in bankruptcy,
- Provisional Liquidator,
- Examiner,
- Personal Insolvency Practitioner,
- Insolvency Service.

ΕΛΛΑΔΑ

- Ο σύνδικος,
- Ο εισηγητής,
- Η επιτροπή των πιστωτών,
- Ο ειδικός εκκαθαριστής.

ESPAÑA

- Administrador concursal,
- Mediador concursal.

FRANCE

- Mandataire judiciaire,
- Liquidateur,
- Administrateur judiciaire,
- Commissaire à l'exécution du plan.

HRVATSKA

- Stečajni upravitelj,
- Privremeni stečajni upravitelj,
- Stečajni povjerenik,
- Povjerenik.

ITALIA

- Curatore,
- Commissario giudiziale,
- Commissario straordinario,
- Commissario liquidatore,
- Liquidatore giudiziale,
- Professionista nominato dal Tribunale,
- Organismo di composizione della crisi nella procedura di composizione della crisi da sovraindebitamento del consumatore,
- Liquidatore.

ΚΥΠΡΟΣ

- Εκκαθαριστής και Προσωρινός Εκκαθαριστής,
- Επίσημος Παραλήπτης,
- Διαχειριστής της Πτώχευσης.

LATVIJA

- Maksātnespējas procesa administrators.

LIETUVA

- Bankroto administratorius,
- Restruktūrizavimo administratorius.

LUXEMBOURG

- Le curateur,
- Le commissaire,
- Le liquidateur,
- Le conseil de gérance de la section d'assainissement du notariat,
- Le liquidateur dans le cadre du surendettement.

MAGYARORSZÁG

- Vagyonfelügyelő,
- Felszámoló.

MALTA

- Amministratur Proviżorju,
- Riċevitur Uffiċjali,
- Stralċjarju,
- Manager Speċjali,
- Kuraturi f'każ ta' proċeduri ta' falliment,
- Kontrollur Speċjali.

NEDERLAND

- De curator in het faillissement,
- De bewindvoerder in de surséance van betaling,
- De bewindvoerder in de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen.

ÖSTERREICH

- Masseverwalter,
- Sanierungsverwalter,
- Ausgleichsverwalter,
- Besonderer Verwalter,
- Einstweiliger Verwalter,
- Sachwalter,
- Treuhänder,
- Insolvenzgericht,
- Konkursgericht.

POLSKA

- Syndyk,
- Nadzorca sądowy,
- Zarządca.

PORTUGAL

- Administrador da insolvência,
- Administrador judicial provisório.

ROMÂNIA

- Practician în insolvență,
- Administrator concordatar,
- Administrator judiciar,
- Lichidator judiciar.

SLOVENIJA

- Upravitelj.

SLOVENSKO

- Predbežný správca,
- správca.

SUOMI/FINLAND

- Pesänhoitaja/boförvaltare,
- Selvittäjä/utredare.

SVERIGE

- Förvaltare,
- Rekonstruktör.

UNITED KINGDOM

- Liquidator,
 - Supervisor of a voluntary arrangement,
 - Administrator,
 - Official Receiver,
 - Trustee,
 - Provisional Liquidator,
 - Interim Receiver,
 - Judicial factor.
-

PRÍLOHA C

Zrušené nariadenie so zoznamom jeho neskorších zmien

Nariadenie Rady (ES) č. 1346/2000

(Ú. v. ES L 160, 30.6.2000, s. 1).

Nariadenie Rady (ES) č. 603/2005

(Ú. v. EÚ L 100, 20.4.2005, s. 1).

Nariadenie Rady (ES) č. 694/2006

(Ú. v. EÚ L 121, 6.5.2006, s. 1).

Nariadenie Rady (ES) č. 1791/2006

(Ú. v. EÚ L 363, 20.12.2006, s. 1).

Nariadenie Rady (ES) č. 681/2007

(Ú. v. EÚ L 159, 20.6.2007, s. 1).

Nariadenie Rady (ES) č. 788/2008

(Ú. v. EÚ L 213, 8.8.2008, s. 1).

Vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 210/2010

(Ú. v. EÚ L 65, 13.3.2010, s. 1).

Vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 583/2011

(Ú. v. EÚ L 160, 18.6.2011, s. 52).

Nariadenie Rady (EÚ) č. 517/2013

(Ú. v. EÚ L 158, 10.6.2013, s. 1).

Vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 663/2014

(Ú. v. EÚ L 179, 19.6.2014, s. 4).

Akt o podmienkach pristúpenia Českej republiky, Estónskej republiky, Cyperskej republiky, Lotyšskej republiky, Litovskej republiky, Maďarskej republiky, Maltskej republiky, Poľskej republiky, Slovinskej republiky a Slovenskej republiky a o úpravách zmlúv, na ktorých je založená Európska únia

(Ú. v. EÚ L 236, 23.9.2003, s. 33).

PRÍLOHA D

Tabuľka zhody

Nariadenie (ES) č. 1346/2000	Toto nariadenie
článok 1	článok 1
článok 2 úvodná časť	článok 2 úvodná časť
článok 2 písm. a)	článok 2 bod 4
článok 2 písm. b)	článok 2 bod 5
článok 2 písm. c)	—
článok 2 písm. d)	článok 2 bod 6
článok 2 písm. e)	článok 2 bod 7
článok 2 písm. f)	článok 2 bod 8
článok 2 písm. g) úvodná časť	článok 2 bod 9 úvodná časť
článok 2 písm. c) prvá zarážka	článok 2 bod 9 bod vii)
článok 2 písm. g) druhá zarážka	článok 2 bod 9 bod iv)
článok 2 písm. g) tretia zarážka	článok 2 bod 9 bod viii)
článok 2 písm. h)	článok 2 bod 10
—	článok 2 body 1 až 3 a 11 až 13
—	článok 2 bod 9 body i) až iii), v) a vi)
článok 3	článok 3
—	článok 4
—	článok 5
—	článok 6
článok 4	článok 7
článok 5	článok 8
článok 6	článok 9
článok 7	článok 10
článok 8	článok 11 ods. 1
—	článok 11 ods. 2
článok 9	článok 12
článok 10	článok 13 ods. 1
—	článok 13 ods. 2

Nariadenie (ES) č. 1346/2000	Toto nariadenie
článok 11	článok 14
článok 12	článok 15
článok 13 prvá zarážka	článok 16 písm. a)
Článok 13 druhá zarážka	článok 16 písm. b)
článok 14 prvá zarážka	článok 17 písm. a)
článok 14 druhá zarážka	článok 17 písm. b)
Článok 14 tretia zarážka	článok 17 písm. c)
článok 15	článok 18
článok 16	článok 19
článok 17	článok 20
článok 18	článok 21
článok 19	článok 22
článok 20	článok 23
—	článok 24
—	článok 25
—	článok 26
—	článok 27
článok 21 ods. 1	článok 28 ods. 2
článok 21 ods. 2	článok 28 ods. 1
článok 22	článok 29
článok 23	článok 30
článok 24	článok 31
článok 25	článok 32
článok 26	článok 33
článok 27	článok 34
článok 28	článok 35
—	článok 36
článok 29	článok 37 ods. 1
—	článok 37 ods. 2
—	článok 38
—	článok 39

Nariadenie (ES) č. 1346/2000	Toto nariadenie
článok 30	článok 40
článok 31	článok 41
—	článok 42
—	článok 43
—	článok 44
článok 32	článok 45
článok 33	článok 46
článok 34 ods. 1	článok 47 ods. 1
článok 34 ods. 2	článok 47 ods. 2
článok 34 ods. 3	—
—	článok 48
článok 35	článok 49
článok 36	článok 50
článok 37	článok 51
článok 38	článok 52
článok 39	článok 53
článok 40	článok 54
článok 41	článok 55
článok 42	—
—	článok 56
—	článok 57
—	článok 58
—	článok 59
—	článok 60
—	článok 61
—	článok 62
—	článok 63
—	článok 64
—	článok 65
—	článok 66
—	článok 67

Nariadenie (ES) č. 1346/2000	Toto nariadenie
—	článok 68
—	článok 69
—	článok 70
—	článok 71
—	článok 72
—	článok 73
—	článok 74
—	článok 75
—	článok 76
—	článok 77
—	článok 78
—	článok 79
—	článok 80
—	článok 81
—	článok 82
—	článok 83
článok 43	článok 84 ods. 1
—	článok 84 ods. 2
článok 44	článok 85
—	článok 86
článok 45	—
—	článok 87
—	článok 88
—	článok 89
článok 46	článok 90 ods. 1
—	článok 90 ods. 2 až 4
—	článok 91
článok 47	článok 92
príloha A	príloha A
príloha B	—
príloha C	príloha B
—	príloha C
—	príloha D

Odôvodnené stanovisko Rady: pozícia Rady (EÚ) č. 7/2015 v prvom čítaní na účely prijatia nariadenia Európskeho parlamentu a Rady o konkurznom konaní (prepracované znenie)

(2015/C 141/02)

I. ÚVOD

1. Komisia listom z 13. decembra 2012 predložila Rade návrh nariadenia Európskeho parlamentu a Rady, ktorým sa mení nariadenie Rady (ES) č. 1346/2000⁽¹⁾ o konkurznom konaní („navrhované nariadenie o konkurznom konaní“). Cieľom navrhovaného nariadenia o konkurznom konaní je zmeniť nariadenie Rady (ES) č. 1346/2000 o konkurznom konaní („súčasnú nariadenie o konkurznom konaní“).
2. Európsky hospodársky a sociálny výbor prijal 22. mája 2013 stanovisko k navrhovanému nariadeniu o konkurznom konaní.
3. Európsky parlament na plenárnej schôdzi 5. februára 2014 prijal v prvom čítaní svoju pozíciu k navrhovanému nariadeniu a súvisiace legislatívne uznesenie⁽²⁾.
4. Rada pre spravodlivosť a vnútorné veci dosiahla na zasadnutí 5. a 6. júna 2014 dohodu („všeobecné smerovanie“)⁽³⁾ o normatívnej časti navrhovaného nariadenia o konkurznom konaní a vyzvala na čo najskoršie dokončenie práce na zostávajúcich odôvodneniach a prílohách na technickej úrovni.
5. Rada 9. a 10. októbra 2014 finalizovala všeobecné smerovanie a dosiahla dohodu o odôvodneniach a prílohách⁽⁴⁾.
6. Dňa 10. novembra 2014 sa s Európskym parlamentom dosiahla dohoda o kompromisnom balíku. Dohodlo sa tiež, že navrhované nariadenie o konkurznom konaní by sa malo prijať ako prepracované znenie súčasného nariadenia o konkurznom konaní.
7. Výbor Európskeho parlamentu pre právne veci schválil 2. decembra 2014 kompromisný balík. Predseda tohto výboru poslal v ten istý deň list predsedovi COREPER-u II, v ktorom ho informoval o tom, že ak by Rada formálne zaslala Európskemu parlamentu svoju pozíciu vo forme uvedenej v prílohe k tomuto listu, odporúčal by, aby plénum počas druhého čítania v Európskom parlamente prijalo pozíciu Rady bez zmeny, s výhradou overenia právnikmi lingvistami.
8. Rada pre spravodlivosť a vnútorné veci prijala na zasadnutí 4. a 5. decembra 2014 politickú dohodu o kompromisnom balíku⁽⁵⁾ a dala právnikom lingvistom Rady pokyn pokračovať v revízii znenia.
9. Rada so zreteľom na uvedenú politickú dohodu a po revízii právnikmi lingvistami prijme svoju pozíciu v prvom čítaní na zasadnutí 12. a 13. marca 2015 v súlade s riadnym legislatívnym postupom ustanoveným v článku 294 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

II. CIEĽ

10. Cieľom navrhovaného nariadenia je zefektívniť cezhraničné konkurzné konania, aby sa zabezpečilo plynulé fungovanie vnútorného trhu a jeho odolnosť počas hospodárskych kríz. Tento cieľ je v súlade so súčasnými politickými prioritami Európskej únie, ktorými sú podpora hospodárskeho oživenia a udržateľného rastu, vyššej miery investícií a zachovania zamestnanosti, ako sa uvádza v stratégii Európa 2020, a zabezpečenie rozvoja a prežitia podnikov, ako sa uvádza v iniciatíve s názvom Small Business Act.
11. Navrhovaným nariadením o konkurznom konaní sa tiež zosúladí súčasné nariadenie o konkurznom konaní s vývojom vnútroštátnych právnych predpisov týkajúcich sa konkurzného konania, ktoré boli zavedené od nadobudnutia jeho účinnosti v roku 2002.
12. Ako súčasť celkového programu Spravodlivosť pre rast je navrhované nariadenie o konkurznom konaní dôležitým prvkom v rámci rozsiahlej reakcie Európskej únie na značné hospodárske ťažkosti, ktorým čelia mnohé podniky a občania v celej únii.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 160, 30.6.2000, s. 1.

⁽²⁾ Pozri dokument 5910/14 CODEC 2041 JUSTCIV 19 PE 50.

⁽³⁾ Pozri 10284/14 JUSTCIV 134 EJUSTICE 54 CODEC 1366 + ADD 1 + COR 1.

⁽⁴⁾ Pozri 13276/14 JUSTCIV 224 EJUSTICE 80 CODEC 1835 + COR 1.

⁽⁵⁾ Pozri 15414/14 JUSTCIV 285 EJUSTICE 109 CODEC 2225 + ADD1 + COR1.

III. ANALÝZA POZÍCIE RADY V PRVOM ČÍTANÍ

A. PROCESNÝ RÁMEC

13. Medzi Európskym parlamentom a Radou sa uskutočnili rokovania s cieľom uzavrieť dohodu v štádiu pozície Rady v prvom čítaní („skorá dohoda v druhom čítaní“). V znení pozície Rady v prvom čítaní sa premieta kompromisný balík dohodnutý medzi oboma spoluzákodarcami, ktorý podporuje Komisia.

B. ZHRNUTIE HLAVNÝCH OTÁZOK

1. Rozsah pôsobnosti navrhovaného nariadenia

14. Jedným z kľúčových cieľov navrhovaného nariadenia o konkurznom konaní je v prípade cezhraničného konkurzného konania posunúť sa od tradičného prístupu k platobnej neschopnosti založeného na likvidácii k „prístupu založenému na druhej šanci“ pre podniky a podnikateľov s finančnými ťažkosťami.
15. Rozsah navrhovaného nariadenia o konkurznom konaní uvedený v článku 1 ods. 1 je preto širší než rozsah súčasného nariadenia o konkurznom konaní a zahŕňa aj hybridné a predbežné konkurzné konania, ako aj konania, ktorými sa stanovuje vyrovnanie alebo zmena obsahu záväzkov spotrebiteľov a samostatne zárobkovo činných osôb.

2. Právomoc na začatie konkurzného konania

16. V navrhovanom nariadení o konkurznom konaní sa zlepšuje procesný rámec na stanovenie právomoci na začatie konkurzného konania. Ďalej sa spresňuje kritérium centra hlavných záujmov (COMI) a koncepcia „usadenia“ tak, aby užitočne usmerňovali všetkých, ktorých sa to týka, a zvyšovali právnu istotu.
17. Súdby musia pred začatím konkurzného konania aktívne preskúmať, či sa COMI dlžníka skutočne nachádza v rámci ich právomoci. Pokiaľ ide o určenie COMI, osobitná pozornosť by sa mala venovať veriteľom a tomu, ako oni vnímajú, kde dlžník spravuje svoje podnikanie. Akákoľvek prípadná zmena COMI môže v náležitom čase vyžadovať informovanie veriteľov o novom mieste, z ktorého dlžník vykonáva svoje činnosti.
18. Okrem toho, nové pravidlá obsahujú súbor záruk zameraných na predchádzanie nečestnému taktizovaniu pri výbere súdu. Domnienky týkajúce sa COMI sa dajú vyvrátiť a neuplatňujú sa, ak sa v príslušnom období pred začatím konkurzného konania zmení registrované sídlo/hlavné miesto podnikania/obvyklý pobyt.
19. V každom prípade, ak okolnosti vyvolávajú pochybnosti o právomoci súdu, mal by súd od dlžníka požadovať predloženie ďalších dôkazov na podloženie jeho tvrdení o mieste COMI a – ak to umožňuje právo rozhodné pre konkurzné konanie – umožniť veriteľom vyjadriť svoje názory k otázke právomoci.

3. Vedľajšie konanie

20. S cieľom nebrániť účinnej správe konkurznej podstaty navrhované nariadenie o konkurznom konaní stanovuje dve konkrétne situácie, v ktorých by mal byť súd, na ktorý bola podaná žiadosť o začatie vedľajšieho konania, schopný na žiadosť konkurzného správcu v hlavnom konaní zamietnuť alebo odložiť začatie takéhoto konania.
21. Po prvé, navrhované nariadenie umožňuje, aby konkurzný správca v hlavnom konaní navrhol príslub miestnym veriteľom, podľa ktorého sa s nimi bude v hlavnom konaní zaobchádzať tak, ako keby sa začalo vedľajšie konanie. Ak sa takýto príslub poskytol, súd, na ktorý bola podaná žiadosť o začatie vedľajšieho konkurzného konania, by mal mať možnosť odmietnuť začatie vedľajšieho konania, pokiaľ je presvedčený, že takýmto príslubom sú dostatočne chránené kolektívne záujmy miestnych veriteľov.
22. Po druhé, navrhované nariadenie o konkurznom konaní stanovuje možnosť, podľa ktorej súd dočasne odloží začatie vedľajšieho konania v prípade, že sa dočasne preruší konkrétne vykonávané konanie, ktoré sa povolí v členskom štáte, v ktorom sa začalo hlavné konanie.
23. Okrem toho sa pridali mnohé pravidlá o spolupráci a komunikácii medzi subjektmi zúčastnenými v hlavnom a vedľajšom konkurznom konaní.

4. Konkurné registre

24. S cieľom zlepšiť poskytovanie dôležitých a včasných informácií veriteľom a príslušným súdom a predchádzať začatiu súbežných konkurzných konaní navrhované nariadenie o konkurznom konaní ukladá pre členské štáty povinnosť vytvoriť konkurzné registre, ktoré budú za podmienok ustanovených v nariadení obsahovať určité informácie o dlžníkovi a konkurznom správcovi a tiež informácie súvisiace s konkurzným konaním.
25. Tieto vnútroštátne konkurzné registre majú byť navzájom prepojené a prístupné prostredníctvom Európskeho portálu elektronickej justície, a to v úplnom súlade s európskymi právnymi predpismi o ochrane údajov.

5. Skupiny spoločností

26. Navrhované nariadenie o konkurznom konaní obsahuje špecifické ustanovenia o spolupráci a komunikácii medzi súdmi a konkurznými správcami, ktorí sa zúčastňujú konkurzných konaní členov skupiny spoločností.
27. Uvedené ustanovenia o spolupráci a komunikácii sú doplnené o systém pre koordináciu konkurzných konaní členov skupiny spoločností.

IV. ZÁVER

28. V pozícii Rady v prvom čítaní sa zohľadňuje kompromisný balík dohodnutý medzi Radou a Európskym parlamentom, ktorý podporuje Komisia.
 29. Ako sa uvádza v odseku 7 vyššie, tento kompromisný balík bol potvrdený listom predsedu Výboru Európskeho parlamentu pre právne veci predsedovi COREPER-u II z 2. decembra 2014. Následne tento balík schválila prostredníctvom prijatia politickej dohody Rada pre spravodlivosť a vnútorné veci na svojom zasadnutí 4. a 5. decembra 2014.
 30. Rada je presvedčená, že jej pozícia v prvom čítaní predstavuje vyvážený balík a že ak sa toto nové nariadenie prijme, výrazne prispeje k zefektívneniu cezhraničného konkurzného konania v prospech dlžníkov aj veriteľov, právnických aj fyzických osôb, a to v celej Európskej únii, čím sa uľahčí prežitie podnikov a podnikateľom sa ponúkne druhá šanca.
-

ISSN 1977-1037 (elektronické vydanie)
ISSN 1725-5236 (papierové vydanie)

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK